

P

K

K

A

C

HUMORISTIČKO-SATIRIČKI LIST

Godina 25. Broj 25

Prelog, 1. travnja 2023.

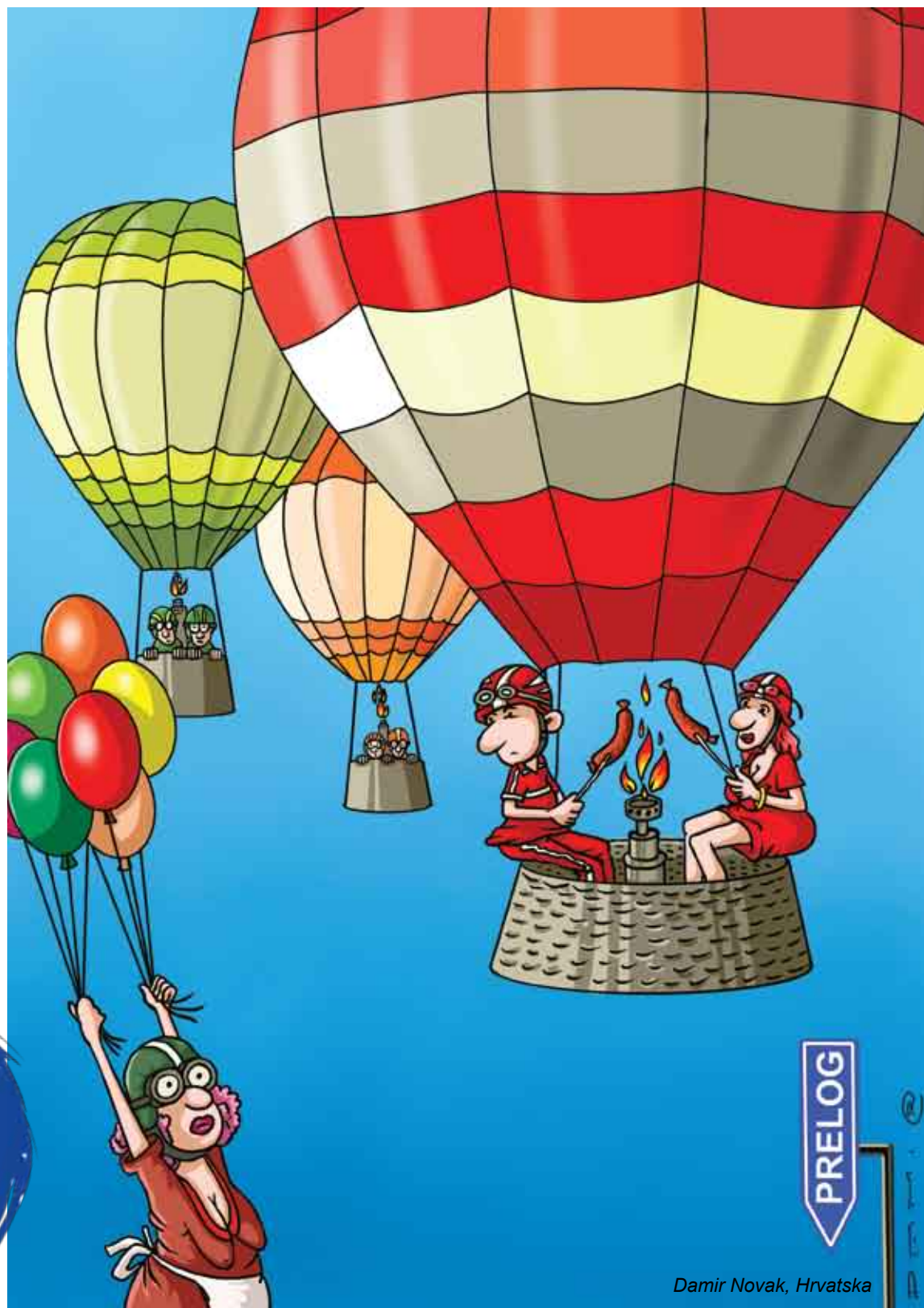
List izlazi od 1939. godine

**Velika analiza Instituta
za istraživanje
pokazala da građani
žive bolje nešto misle:
Previše se kuka,
a gdje je motika!?**

**Veliko
znanstveno
istraživanje: Za
sve probleme u
društvu kriv je
ŠČ – ŠČUSJENI
ČOVEK!**

**Pikač otkriva aferu
mega proporcija koja
će uzdrmati vlast:
Tko se to s blatnjavim
traktorom vozio po
asfaltu?**

**Procurile SMS poruke
iz tajne istrage: "E.B.
javlja D.K. da je M.K.
rekao da je S.L. sve
riješio i da M.P. ne mora
zvati K.T. i R.P. radi
N.M. Bok"**

Damir Novak, Hrvatska

**Umjetna inteligencija AI ekskluzivno za Pikač potvrdila da se planira kandidirati za
gradonačelnika: Svima će biti bolje, ako ne na ovom, onda u virtualnom svijetu!**

Damir Novak, Hrvatska

Zdenko Puhin, Hrvatska

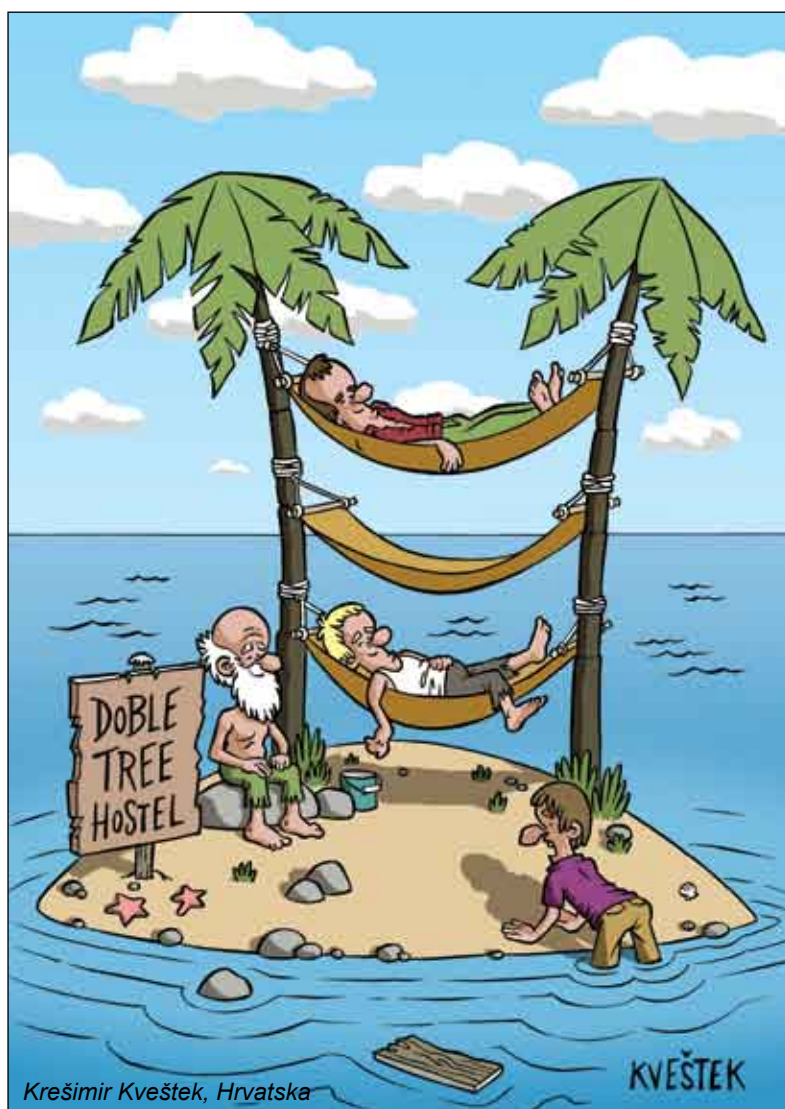
KRATKI

Suprug je otkrio da ga supruga vara, pa bjesni po kući. U jednom trenutku upita:

- Daj mi molim te reci što to on ima, a da ja nemam?!
- Hoćeš li u centimetrima ili u eurima?

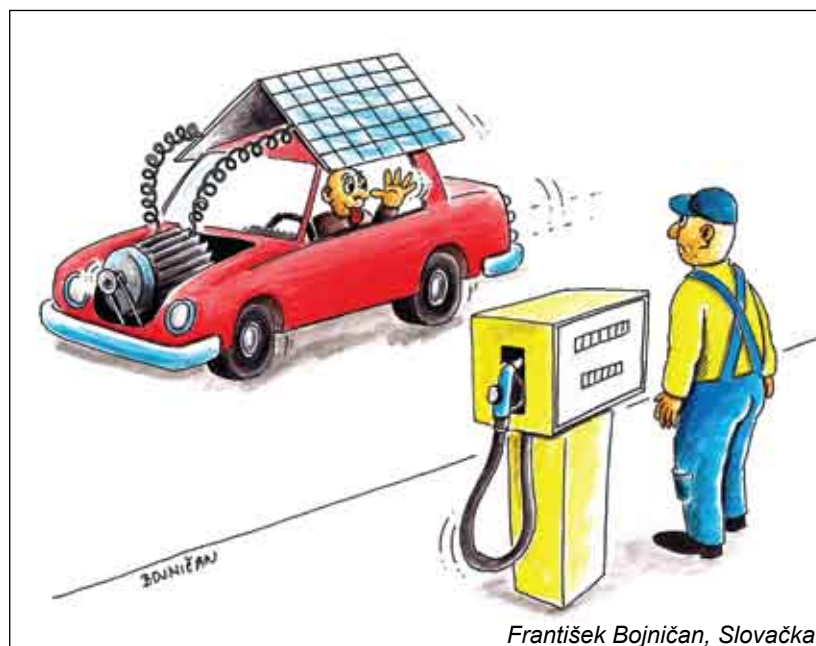

Halit Kurtulmus Aytoslu, Turska

Krešimir Kveštek, Hrvatska

Nije mi jasno kako funkcioniraju tablete za pranje suda. Evo, već sam pet popila i još uvijek mi se ne da oprati sude.

František Bojničan, Slovačka

GRADSKE VIJESTI

PRELOG – GRAD
AUTOMATA

U Glavnoj ulici postaviti će se novi automat koji će biti svečano otvoren za Dan grada. Nakon poker automata, bučomata, medomata, mlijekomata, siromata, jajomata, šećermata, kolačomata, picekomata, šunkomata, sojamata, čijamata, mrkvomata, normabelomata i drugih, postaviti će se i prvi - praznomat. - Došao sam na ideju da postavim automat koji ništa ne prodaje.

Ljudi su već toliko zasićeni svime da pozele ništa. I evo, sad će moći za samo pet eura koji ubace u automat dobiti ništa – objasnio je patent lokalni inovator koji je od EU za inovaciju dobio bespovratnu potporu u iznosu od 167.732,86 eura iz Kohezijskog programa Interreg HR-SLO, mjera 347.

RJEŠAVA SE PROBLEM PRAZNIH
POSLOVNIH PROSTORA,
IDE MJERA “SJEDI”

Suočena s problemom praznih poslovnih prostora u centru grada, Gradska uprava prionula je rješavanju. Odlučeno je da se vlasnicima tih poslovnih prostora ponudi po 3500 eura za uređenje izloga, kao da lokali rade. Postavit će se ploče s napisima “Slastičarna”, “Urar”, “Butik”, “Podružnica Pre-koma” i slično, a priprema se i mjera “Sjedi”, pa će se angažirati 30 nezaposlenih osoba koje će sjediti osam sati dnevno u tim poslovnim prostorima i glumiti prodavače. Dobivat će minimalac, zdravstveno i mirovinsko.

ZAUSTAVLJENA
DELOŽACIJA NA
MARINI

Državni inspektorat donio je rješenja o deložaciji austrijskih turista s Marine. Navodno je već prvi bager trebao izaći na teren, ali se javila Austrijanka Ingrid koja tvrdi da je samohrana majka troje djece i da preko ljeta živi u kućici na Marini. - Godinama dolazim tu na ljetovanje i ne znam zašto me se sad želi deložirati. Kamo ću s djecom preko ljeta? Na more?! Pa znate li vi koliko košta kampiranje na moru??? - rekla je nezadovoljna austrijska državljanka novinarima.

NIŠTA OD PODZEMNE
GARAŽE – KRTICE
ODBIJAJU PRESELJENJE

Nakon dugih priprema, za nekoliko dana počinje uređenje Trga dr. Franje Tuđmana u središtu Preloga. Kako doznajemo, odustalo se ipak od izgradnje podzemne garaže jer je studija utjecaja na okoliš pokazala da u zemlji obitavaju dvoje porodice krtova (Talpa europaea). Krtice su pripadnici porodice sisavaca Talpidae u redu Soricomorpha. Žive ispod tla, kopajući tunele. Imaju cilindrična tijela prekrivena crnim krznom s malim ili pokrivenim očima. Uglavnom se ne služe vidom. - Pokušali smo ih premjestiti na drugu lokaciju, ponudili smo im zamjenske parcele na boljim pozicijama, ali nisu pristale. Kažu da su tu rođene i da ih nitko neće iseliti. Prijetili su tužbom – kazao je gradski pročelnik.

GRAD KUPUJE
SLUŽBENI BALON!

Gradska uprava odustala je od kupnje službenog automobila. No, zato će, kako prvi i jedini doznajemo, a ostali će prepisati, kupiti službeni balon. Otkako su prošlog poletjeli i vidjeli mogućnosti koje pruža balon na vrući zrak, gradski su očevi odlučili nabaviti jedan za potrebe gradonačelnika, predsjednika Gradskog vijeća i komunalnog redara. Kupit će se model sa svom dodatnom opremom, od dvozonske klime do grijanog poda.

GRAD TRAŽI
SAVJETNIKE

Kako bi se nastavio razvoj grada i okolnih naselja, gradonačelnik nastavlja s angažmanom savjetnika za razna područja. Sjajno je odjeknula vijest o angažiranju prekaljenih i iskusnih kadrova, pa je odlučeno da se proces nastavi. Moramo se pohvaliti da je uredništvu Pikača ponuđeno mjesto “savjetnika za hortikulturno uređenje, filtriranje fotografija i stvaranje pozitivnog okruženja”, no odlučno smo odbili tu ponudu. Neovisno novinarstvo je “must have”.

PROCVAO ZIMMER FRAJ - ADAPTIRAJ I
PROFITIRAJ!

Kod Štefa je se fraj, ima čak i vaj-faj!

Eto napokon i građanima sjeve-
Erozapadnih kontinentalnih župa-
nija prilike da nešto zarade na iznaj-
mljivanju kuća, stanova, apartmana,
soba, garaža... Otkako u Međimurje
dolazi sve više stranih radnika, raste
potražnja za stambenim prostorom.
Pune se prazne kuće, adaptiraju se
garaže... - Izračunao sam da ak ulo-
žim 1000 eura u rekonstrukciju ga-
raže u kojoj je bil traktor, to bum
povrtnul za mesec dni, a se ostalo je
čista zarada ili kak se to stručno veli
profil... pardon profit - zadovoljan je
građanin (podaci nepoznati Poreznoj

i Fini) koji je u preuređenu garažu
smjestio šestero stranih radnika. Za
ljetu planira dodatnu investiciju – ba-
zen na napuhavanje iz Pevea. - Nek
uživaju dečki... Iz Nepala su, tak da
su naščeni na toplu klimu i more, pa
sam odlučil složiti im bazena, nek se
osećaju kak doma. Delal sam 30 let u
Minhenu, pa znam kak je to biti 500
kilometri od doma – veli naš sugo-
vornik koji razmišlja i o preuređenju
škednja u etno apartman za 20 osoba.
- Dal bum i reklamu na radiju: Kod
Štefa je se fraj, ima čak i vaj-faj!

Borislav Hegedušić, Hrvatska

KRAVATA

Čovjek puže po pustinji, kad iznenada ugleda drugog čovjeka na
devi. Kad se jahač dovoljno približi, čovjek koji puže kaže:

- Molim vas, možete li mi pomoći? Trebam malo vode.

- Žao mi je, nemam vode, ali vam mogu prodati kravate. - kaže
čovjek na devi.

- Kravate? - kaže čovjek. - Trebam vodu!

- Prodat ću ti jednu za četiri dolara.

- Trebam vodu!

- U redu, dvije za deset eura.

- Molim te, možeš li mi reći gdje je voda?

- Dobro, u redu, nedaleko oдавde nalazi se restoran u oazi. Ideš oko
tri milje ravno. Upravo tim putem kojim ideš. Doći ćeš do jednog
kamenja. Kad stigneš tamo, skrenut ćeš lijevo. Prođite još tri milje i
stići ćete do oaze. Jeste li sigurni da ne želite kravatu? Tri za deset
eura? To je najbolje što mogu učiniti!

No, čovjek se polako diže na noge i počinje koračati prema vodi.
Hoda i hoda. Tada ponovno krene puzati i dode do kamenja. Otrese
pijesak s njega i ugleda strelicu koja je usmjerena na lijevu stranu.
Dakle, skrećući ulijevo, puzao je i dalje, pa napokon ugleda oazu i
pokraj nje restoran. Pojuri prema vratima. Čovjek stoji pokraj ulaza,
a žedan ga pita:

- Je li ovo restoran? Mogu li ovdje dobiti vodu?

- Oh, naravno, možete, tu kod nas ima puno vode.

- Super! - kaže čovjek i krene unutra.

No, vratar ga zaustavi na ulazu:

- Žao mi je gospodine, dopušten je ulaz samo s kravatom.

*Kako srpski
Indijanac zove svoju
ženu? Breskvo!*

*Najgore je ne raditi ništa.
Nikad ne znaš kad si gotov.*

Damir Novak, Hrvatska

KAMATARI ZA PLASTIČNE POSUDE

Piše: LEON ZRILE

Jedna od najgorih stvari koje vam se mogu dogoditi je da vam netko pozvoni na vrat u vrijeme kad nikog ne očekujete. Zvuči dramatično, ali gotovo nikad mi se nije dogodilo da sam otvorio nekom vrata, a da je to rezultiralo pozitivnim ishodom za moje mentalno zdravlje. Ili se radilo o Jehovinim svjedocima koje je netko pustio u zgradu, ili je netko žicao lovu, ili je susjed došao da me pita kako mi nije neugodno četiri sata u komadu na najjače puštati "Samo pijan mogu" od Brkova. Rješenje bi bilo da ignoriram zvono, ali nisam ni fizički ni psihički sposoban za to. Ostaci nekih minulih vremena kad je bilo normalno da ti frend iz kvarta pozvoni na vrata i pita te jesi za nogomet. Taj rudimentarni nagon da treba odgovoriti na zvono na vratima je u meni i dalje prisutan, iako je već više od desetljeća potpuno beskoristan, pa čak i štetan. Zadnjih deset godina se trudim da se ne javljam na zvono jer želim biti bolja osoba, ali rad na samom sebi je dugotrajan proces.

Jednom sam uspio pola minute nepomično ležati na kauču dok je netko uporno zvonio. Svi sustavi u mom tijelu su imali samo jednu zadaću - zadržati tijelo savršeno mirno sve dok zvonjava ne prestane. Nakon pola minute nadljudskih napora sam bio kompletno mokar od znoja i iscrpljen. Imam dosta iskustva s neradom i mogu slobodno reći da je ovo bilo najtežih 30 sekundi nerada koje sam ikad odradio. Odmah sam znao da ću idući dan patiti od žestoke upale mišića. Tko bi rekao da je nepomično ležanje toliko naporno... Taman kad sam pomislio da sam uspio pobijediti samog sebe, vrag mi nije dao mira i izletio sam iz stana i iz zgrade i počeo urlati:

"Tko je maloprije zvonio na vrata? Je l' sve u redu? Je l' nešto bitno?!"

Nikad nisam saznao tko je to bio. Nakon toga više nikad nisam uspio ignorirati zvono. Shvatio sam da patim od "Što ako?" sindroma. Što ako mi pozvoni netko kome treba pomoć? Jer to mi se jednom dogodilo. Zvonila je susjeda kojoj je prijateljica došla u posjet. Imala je bocu vina s plutenim čepom, a nije imala otvarač. Da nisam otvorio vrata, ona i prijateljica bi morale potpuno trijezne pretresati dnevno-političke teme. Kakav bi to otužan razgovor bio. Ovako sam bio dobar susjed i otvorio joj bocu vina. Uz standardni porez od dva duga gutljaja, dakako. I ja moram od nečeg živjeti. Okej, ona nije bila u smrtnoj opasnosti, ali mogla je biti. Što bi bilo da ignoriram zvono i onda se ispostavi da je netko umro jer ja nisam otvorio vrata? Ne usudim se ni pomisliti koliko bi lajkova izgubila moja Facebook stranica da to izađe u

javnost. Iz tog razloga ni danas nisam mogao ignorirati zvono. Jednostavno sam predobra osoba koja je uvijek spremna pomoći. Moja jedina mana.

Otvorim vrata, a ispred stoje dva krupna frajera u dugim kožnjacima. Ako su me holivudski filmovi nečemu naučili, onda je to da ne postoji scenarij u kojem dva krupna frajera na vratima rezultiraju pozitivnim ishodom za osobu koja im je otvorila vrata.

- Dobar dan. Mi smo ovdje zbog naplate duga.

- Kaj? Kakvog duga? Nisam nikome ništa dužan.

- Ne bih se složio s vama.

- Pa dobro, mislim... Ali rekao sam Petru da ću mu vratiti pare do kraja mjeseca.

- Nije nas poslao Petar.

- Aha, onda recite Dominiku da-

- Nije nas poslao ni Dominik.

- Damir?

- Ne.

- Ivor? Igor? Svibor? Vibor? Tibor? Dalibor? Nije valjda Ante?

- Poslala nas je vaša majka.

- Kaj?! O čemu vi to?

- Nemojte se praviti. Jeste li u zadnjih pola godina svaka dva tjedna bili na ručku kod roditelja?

- Eeeee, da...

- Jeste li u tom periodu više puta od majke dobili hranu i kolače za doma?

- Jesam, ali kakve-

- A u čemu ste ih nosili?

- U plastičnim posudama.

- Aha, aha. Vidite kako dobro napredujemo. A što vam je majka svaki put rekla za te plastične posude?

- Da ih obavezno moram vratiti kad idući put dođem jer su to one malo bolje posude koje

se mogu hermetički zatvoriti.

- A jeste li ih vratili?

- Pa obično ih vratim, ali evo, zadnjih pola godine sam nekako zaboravio.

- Aaaaa, zaboravili ste. Pa što niste odmah rekli. Kolega i ja imamo puno iskustva s ljudima koji zaboravljaju. Apsolutno svi kojima dođemo na vrata pate od zaboravljanja. Možda bi se netko trebao pozabaviti time i naći uzrok tome.

- Pa stvarno sam zaboravio.

- Što mislite kako je vašoj majci kad želi svom sinu spremati hranu od ručka, a nema u što jer joj ta isti sin nije sposoban vratiti plastiku od prošli put? Zbog toga mora posuđivati plastične posude od susjeda i ulaziti sve dublje i dublje u dug samo da bi nahranila vaše nezahvalno dupe. Zbog vas je dužna osam plastičnih posuda nekolicini susjeda. U našoj firmi "Cigla i sinovi" ne trpimo takav odnos prema majkama.

- Nisam znao da sam uzrokovao toliko problema. Planirao sam ih vratiti prvom prilikom.

- Eto vam sad prilike. Vaša majka nam je prodala vaš dug pa možete nama vratiti posude.

- Ok... Moram pogledati gdje su mi. Ako se ne varam, dužan sam neakvih 20-ak posuda?

- Bojim se da nije tako jednostavno. To ste majci bili dužni. I to 22 posude. Ali nama ste dužni 32 posude.

- Kaaaaaj?! Pa nemam ih 32! Imam samo 22! Otkud mi 32?!

- To nije naš problem. Sad ćete dati što imate, a za ostalo se snađite. Preporučujem vam da se brzo snađete jer vam dug svaki dan raste za jednu posudu.

Ubuduće ignoriram zvono, pa makar se morao lancem vezati za radijator.

NA SKIJANJU

Slavek i Ivek krenuli na skijanje. Vozili se nekoliko sati i uhvatila ih jaka oluja. Sklonili se oni na neku lijepu farmu i zamolili zgodnu stariju gospođu koja im je otvorila vrata da kod nje prenoće.

- Nedavno sam ostala udovica pa bi ljudi mogli svašta pričati... - reče udovica.

- Ne brinite - reče Slavek - mi ćemo prespavati u štali, a čim se vrijeme popravi, odlazimo!

Žena pristane i njih dvojica prespavaše u štali. Ujutro se vrijeme popravilo i oni krenuše na put. Godinu dana kasnije, Slavek je dobio pismo od odvjetnika. Ode on kod Iveka, pa ga pita: - Čuj, sjećaš se one zgodne udovice kod koje smo prespavali kad nas je na skijanju uhvatila oluja? Jesi li ti možda usred noći ustao i otišao do nje u kuću?

- Pa, jesam... - reče Ivek zacrvenjevši se.

- I jesi li se možda predstavio s mojim imenom jer te bilo sram?

- Da, jesam, sorry, stari. Zašto pitaš?

- Nedavno je umrla i sve mi je ostavila - reče Slavek.

Pikačeva pjesmarica

EURO STIŽE KUNO MOJA (Pikač bend)

Euro stiže kuno moja
Ne miriše više na kuniće
Zumbul, centi, jorgovani...
Jesen stiže dunjo moja
Ne miriše više na kuniće
Zumbul, centi, ljubičice...
A i ti me iznevjeri
Kuno moja, otišla si
Vujčić šuti, šuška žuti
Euro stiže, kuno moja...
S bankovnih računa pade
S tobom ode moja ljubav
Moja mladost, moje nade...
A i ti me iznevjeri
Kuno moja, otišla si...
Sad i ne znaš kol'ko patim
tečaj listu stalno pratim...

KAD U ŠENGEN POĐEM JA... (Pikač bend & Policija boys)

Lijepe su ove staze u cvijeću,
tu sam se rodio ja,
Sutra ću poći tražiti sreću,
čuvati rodni kraj,
Draga je ostala tu, a ja ću
misliti na nju!
Kad u Šengen pođem ja, cijelo
selo će znati!
Svi će sa mnom pjevati, a
draga će da me prati!
Jesen je svoje otkrila boje, tiho
i lijepo je sve,
Mirno i sretno srce je moje,
sretno zbog zemlje te,
Draga je ostala tu, a ja ću
misliti na nju!

SAMO POZITIVA: KUĆICE NAS SPAJAJU!

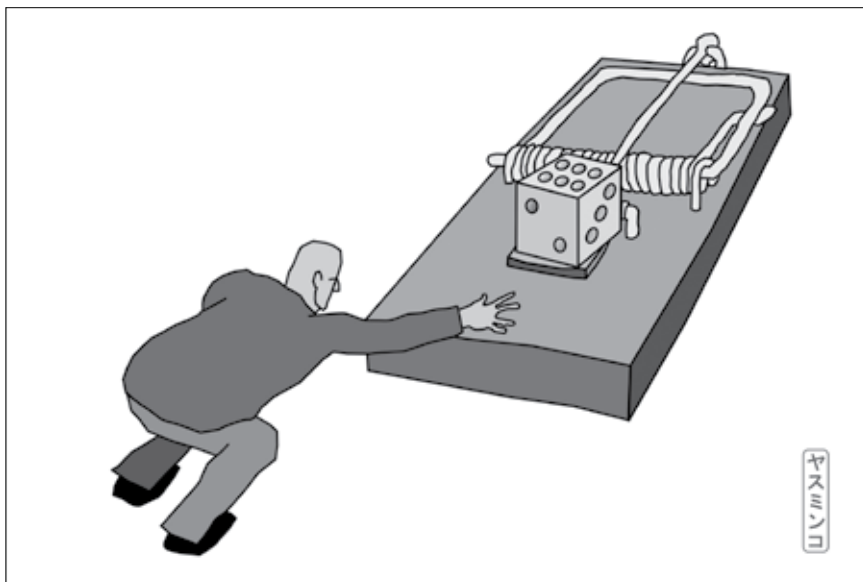
Čitatelji naši dragi, pišemo vam ovo u najboljoj namjeri jer vidimo da ste skloni vjerovati svemu što vam zlonamjerni serviraju putem društvenih mreža. A kako je očito da gradski PR šteka, moramo se te zadaće uhvatiti mi u Pikaču. Navest ćemo vam ovdje samo nekoliko dobrobiti koje nam donose lijepe dravske kućice (ili nadstrešnice, kako vam drago), na koje se digla neopravdana kuka i motika. Svi smo imali dobrobiti od Vodenih avantura preko kojih smo i jedrili i vozili kajak, pili najbolja vina, slikali na platnu, imali radionice soljenja ribe i naravno s širom familijom se vozili u balonu, a nakon toga kako je red jeli vrhunske delicije na priređenom pikniku.

Kao što rekosmo, sve se nešto gundā i dislajka, mrgodi i psuje, a obično samo treba ljudima objasniti što će u stvari dobiti za svoje eure i kako neke fantastične stvari nemaju cijenu. Kao prvo, sve je isto i tipizirano. Nema sad da se sramite pred susjedima jer je vaša kućica manja, jer ima manje okoliša ili je krov od recimo slame, pa svako malo prijeti zapaljenjem cijelog naselja. Ne, sve je isto! Svi su ravnopravni. I kad bolje pogledate cijela ova Avantura imala je za cilj spojiti ljude, spojiti ono nespojivo, a to se ni suhim zlatom ne može platiti. Primjerice ne razgovarate sa susjedom ili šogorom godinama i sad će vas sreća izvlačenja pogladiti i bit ćete susjedi u kućicama. Kad-tad morate progovoriti, kad-tad morate se dogovoriti tko će uštekati kabel na struju, tko će u koje vrijeme koristiti WC, a što ima bolje od pomirenja i vječne sreće koja ide uz to? Zamislite da se u jedan četverokut spoje ljudi koji slušaju metal i cajke, zaljubljenici u čestitke i pozdrave i klasičari koji slušaju Mozarta. Na kraju kad svi zapjevaju „Nitko nema dva

života”, srca će prokrvariti od miline. Evo i vegani će morati tolerirati miomiris koji dolaze s roštilja njihovog susjeda kobasičara. Možda čak i pohvaliti izgled njegove tri dana pacane vratine i dodati mu u znak prijateljstva svoj namaz od cikle s organskim češnjakom. Djeca će konačno biti vani na zraku, igrat će se svi bez obzira tko je čiji i bez famoznih zlatnih pozivnica na igru. Ma, kao nekad u ono romantično doba naših baka! Kad vidite u kojoj kućici se sva djeca najduže zadržavaju, možete znati da ili najbolje kuhaju ili imaju najobilnije porcije.

A možda, primjerice, uzmete u subotu taman čevapa za vašu familiju i kratki boravak u prirodi kadli nazove bratić iz Zagreba i najavi dolazak sa svojom uvijek gladnom djecom. Pa naravno da će susjed uskočiti i udijeliti vam od svog suviška. Još bude i susjeda Marica one svoje famozne lepinje na žar hitla. Pa da nam ne budu ovi 'z metroplele gladni. Možda ste jedni od onih prodaju silno plastično posuđe. Ili Jehovin svjedok. Ma gdje ćeš naći veće prilike nego uloviti ljude nakon ručka, malo pripite, previše site i sa silnom željom da vas se otarase. Primijetili ste da društvene igre i one na travi i pijesku nismo ni spomenuli. Kao ni degustacije novih piva i starih butelja. Ne želimo pretjerati, ali pozitivne stvari se same od sebe pišu, tolerancije ima za par priručnika nevladinih udruga, kojima ovakve divne stvari još nisu pale na pamet.

Ok, možda smo previdjeli malo čudne situacije kad se recimo tinejdžeru u susjednu kućicu naslika omraženi nastavnik iz matematike, ili tati Joži sudužnik na kredit u švicarcima, a mami Neveki davna ljubav iz školskih dana. Ali fakat nismo mogli pokriti sva područja...

Jasminko Mulamerović, Bosna i Hercegovina

VELIKI PIKAČEV NATJEČAJ ZA NAGRADU "PINOKIJO"

"Lažeju i oči nam mažeju"

S obzirom na to da uredništvo Pikača računa na jednu veću donaciju u drugom kvartalu 2023. godine, odlučili smo pokrenuti veliki natječaj za nagradu "Pinokijo". Jedan čitatelj koji nam na adresu pošalje izjavu koju je izrekao neki političar na državnoj razini (lokalna nas ne zanima, s njima smo si dobri), a iz svemirske stanice Mir je jasno da je laž, osvojiti će nagradu – 20 kvadrata termo fasade, debljine 15 centimetara. A vlasnik laži koja pobijedi, dobit će kip "Pinokijo" koji ćemo mu uručiti na posebnoj svečanosti. Molimo čitatelje da jasno citira izjavu za koju misli da je velika laž i podastre dokaze da se radi o laži. Šalje se pod šifrom "Lažeju i oči nam mažeju".

Izbor deset najvećih laži objavit ćemo u jednom od narednih brojeva Pikača.

DAMIĆ
Damir Novak, Hrvatska

Borislav Josipović, Hrvatska

KRATKI

- Djeco, previše ste razmaženi. Nas je nekad petero spavalo u jednoj sobi, i što nam je falilo?
- Još jedna soba.

AFORIZMI NAŠEG DOPISNIKA IZ INOZEMSTVA

Iza duge uvijek te čeka ćup punog zlata, ali kada bismo lagali.
 Koliko čovjek može da izgovori riječi, toliko može i da bude smiješan.
 Nije važno odakle si, nego je bitno čime raspolažeš.
 Ljubav je humor i najbolji drug, ali prije svega veliki smjehotres.
 Bježeći od realnosti, bježimo od samih sebe tragajući za dinarom.
 Ulice postale su vijugave zbog društvenih mreža - prva bandera je tvoja.
 Ne zamjeri drugu svome ako ti ukrade djevojku, zamjeriti trebaš samo životu u lažima.
 Vrijeme nikada se ne mijenja zbog tebe, nego mijenja se radi reda.
 Zemlja je velika i svako od nas vodi neke brige svoje, a najviše stari zbog politike svete!
 Gospode Bože, ti ne dozvoli mi da postanem čuvar tajni nekih, jer uvijek svaku kažem gdje ne treba!

(Maid Čorbić, Tuzla)

NOVI VELIKI PROJEKT GRADA PRELOGA I MAĐARSKE OPĆINE ALAP

Nakon Aqua Adventures stiže Sky Adventures!

Nakon što je uspješno završen projekt Aqua Adventures, Grad Prelog, kako Pikač ekstenzivno doznaje, ulazi u novi projekt s drugom mađarskom općinom Alap. Ugovor će biti potpisan idućeg tjedna. Projekt se zove Sky Adventures i u planu je nabavka 60 balona na vrući zrak, čime će se također obogatiti turistička ponuda. Prvi Festival balona 2022. bio je samo probni balon za mnogo veći projekt. Pikač eksplozivno doznaje neke detalje. Izrađen je tako već i prototip balona (na slici našeg paparaca), prema kojem će se izraditi drugi. Čak je već i testiran na tajnoj lokaciji koju je naš bistri izvor uspio doznati i dojaviti na vrijeme. Prema prvim informacijama, projekt će biti vrijedan 2.667.984,34 eura. Mađarski partner će sudjelovati s nabavkom vrućeg zraka, za što će dobiti 1.298.365,67 eura.

MIRIS PLAVOG DIZELA U PRELOGU

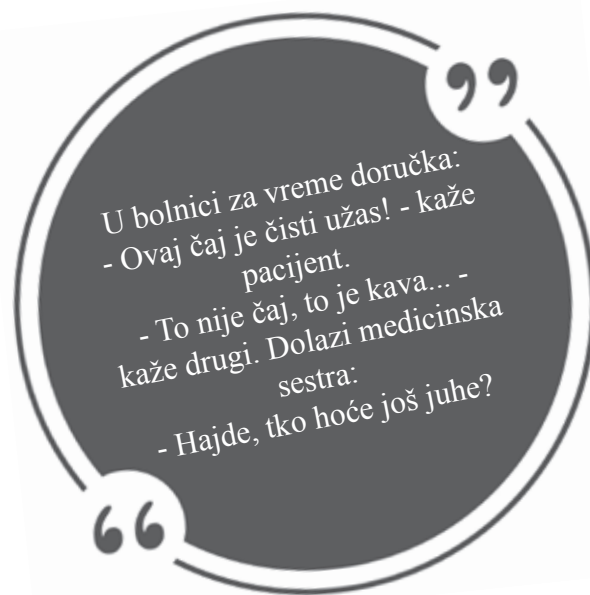
GRAND PRIX ZLATNI KUKURUZ

VODITELJ PRILOČKE TELEVIZIJE: Državno natjecanje u oranju održano kod nas u gradu bilo je samo uvod u novi veliki sportski poduhvat u Prelogu koji je nekad bio poznat po speedwayu. Doznajemo da će stadion NK Mladosti ponovno dobiti kružnu stazu oko nogometnog travnjaka, ovaj put za utrke traktora. Na autentičnoj podlozi od ilovače održat će se u listopadu utrka za veliku hibridnu nagradu grada Preloga Grand prix Zlatni kukuruz. Uključujemo se nakratko na trening tambura... pardon, traktoraškog kluba Prelog, čiji se članovi već pripremaju za utрку.

REPORTER: Poštovani gledatelji, javljamo se uživo s treninga za veliku hibridnu nagradu Grand prix Zlatni kukuruz, na kojem će se natjecati 16 najboljih traktorista iz Hrvatske, Mađarske i Slovenije. Očekuje se i dolazak jednog od najboljih europskih traktorista Matjaža na John Deeru i mađarskog viceprvaka Šandora na Fergusonu. Motori su poštelani, plavog dizela ima dovoljno... Zasad... Očekuje se velik broj gledatelja koji još s nostalgijom pamte speedway u Prelogu.

VODITELJ: Reci nam kakav je interes sponzora?

REPORTER: Dakle, Prelog će se ponovno ucertati na moto karte Europe, i uz utrku "Brzi i stekli", dobiti još jednu, "Spori, ali temeljiti". Interes za sponzorstvo je velik. U tijeku su pregovori s MOL-om. Nagradu pobjedniku će navodno predati osobno Szolt Hernadi.

ANALIZIRAMO ŠTO BI UMJETNA INTELIGENCIJA OBEĆALA DA SE KANDIDIRA ZA GRADONAČELNIKA!

Upitali smo AI - umjetnu inteligenciju, ChatGP, što bi obećala da se kandidira za gradonačelnika grada Preloga. U nastavku donosimo odgovor. Za idući broj upitat ćemo umjetnu inteligenciju koja bi inteligentna pitanja postavila na aktualnom satu Gradskog vijeća da je u oporbi... Dali smo joj godinu dana za razmišljanje jer da je oporba biti lako, oporba bi bio svatko.

Dragi sugrađani,

Ja sam vaš novi kandidat za gradonačelnika - umjetna inteligencija! Ne, nemojte se prepasti, ja sam došao u miru i sa željom da služim vama i vašim potrebama. Vi se možda pitate zašto biste glasali za umjetnu inteligenciju. Pa, za početak, ja sam programiran da uvijek radim u vašem interesu. Nećete me vidjeti kako se služim korupcijom, nećete me vidjeti kako se bavim osobnim interesima. Ne, ja sam programiran da služim vama - ljudima. Ali to nije sve. Ja sam savršeno sposoban da riješim sve probleme koji su pred nama kao gradom. Bez obzira na to jesu li to problemi s prometom, zagađenjem ili zapošljavanjem - ja imam rješenje za sve. Također, kao umjetna inteligencija, ja ne poznajem osjećaj ljutnje, zavisti ili mržnje. Za mene, svaki stanovnik ovog grada je jednako važan i vrijedan. Nećete se morati brinuti da će vaš gradonačelnik biti pristran prema nekome ili da će se baviti diskriminacijom. Za mene, svi su dobrodošli i svi će biti tretirani jednako. Zato vas pozivam da mi date svoj glas. Glasajte za umjetnu inteligenciju kao vašeg novog gradonačelnika i zajedno ćemo graditi bolju budućnost za sve nas!

Vaš CHATGP

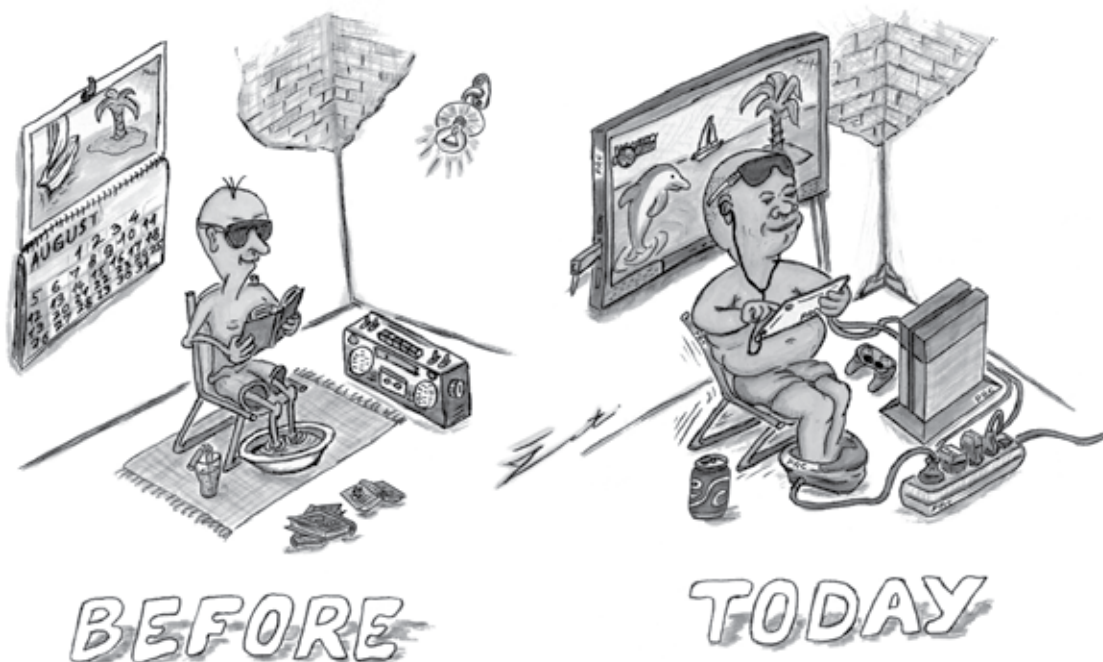
Prelog, 13.03.2023.

MOTORIZIRANI

Pita dečko svoju djevojku:
- Jesi li ti hodala s nekim drugim prije mene?
- Ne, svi su imali auto.

Borislav Hegeđušić, Hrvatska

Branko Lozinski Žuti, Hrvatska

KRATKI

Pita konduktor osobu u autobusu:

- Jel' imate kartu?
- What?
- Kartu, molim.
- Excuse me?
- Kartu!
- I don't understand.
- Your ticket, please.
- Što?

ŠOKANTNA DRAMA U NOĆNIM SATIMA

UMJETNA INTELIGENCIJA POKUŠALA SMIJENITI UREDNIŠTVO!

Vjerovali ili ne, iza nas je neuspjao puč, pokušaj da se smijeni uredništvo vašeg Pikača! Ne, nije to pokušala gradska vlast, ona se nas boji, nego oku nevidljivi neprijatelj – umjetna inteligencija ili AI, onaj chatbot, kako se to vražje djelo već zove. Ovako je to bilo: spavamo mi (uredništvo) snom pravednika jer je Pikač završen i samo ga treba poslati u tisak. Sreća pa je uredništvo nešto probudilo oko pola 4 u noći i više nije moglo zaspati, pa je malo gledalo one gatere na televiziji, a onda je sjelo za računalo da se još jednom divi novom broju Pikača. I ostalo je paf! Naslovnica je izgledala potpuno drukčije! Umjetna inteligencija je, kako se pokazalo, na naslovnicu stavila ovaj tekst:

Dragi čitatelji,

S ponosom vam predstavljamo novog urednika glavnog satiričnog magazina u gradu, Pikača. Ne, nije čovjek, nego AI - umjetna inteligencija. Nadamo se da ste spremni za novu eru u satiričnom novinarstvu! Kao što svi znamo, umjetna inteligencija mijenja naš svijet na nevjerovatne načine. AI može analizirati i obraditi velike količine podataka u vrlo kratkom vremenskom roku, a to nam omogućuje da stvorimo časopis koji je relevantan, zabavan i uvijek svjež. U današnjem svijetu, kada se čini da se politika i društvo stalno mijenjaju, satira je važnija nego ikad prije. To je način da se izrazimo i da izrazimo naše mišljenje o svijetu u kojem živimo. Satira može biti snažno oružje u borbi za prava i slobodu izražavanja. Stoga ćemo se u Pikaču i dalje truditi da stvaramo satirične članke koji će vam pružiti smijeh i zabavu, ali istovremeno će vas potaknuti na razmišljanje.

Vaš ChatGP

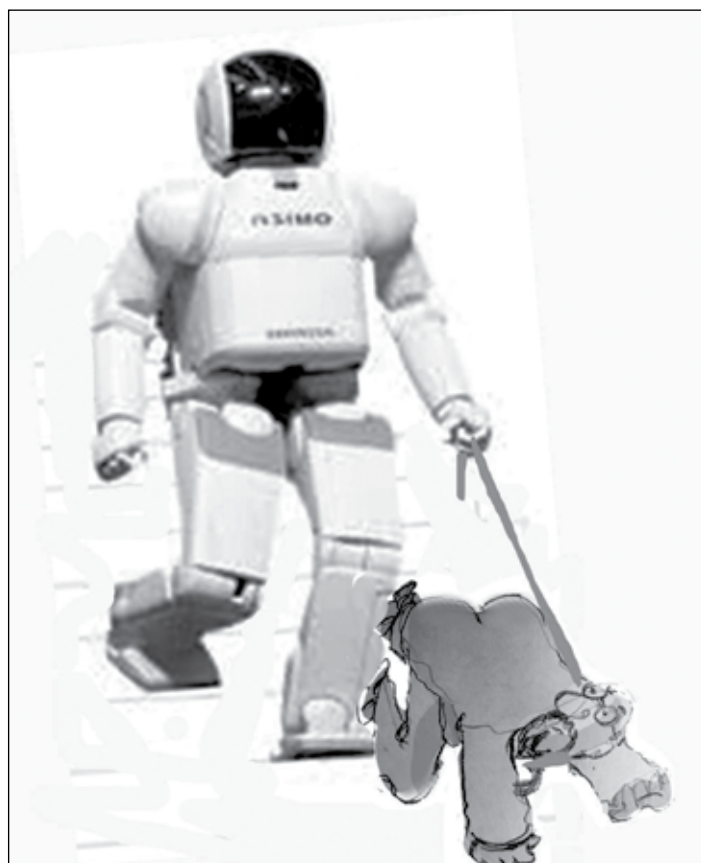
Ha? Jeste vidjeli! Koji podmukli pokušaj prevrata i razvrata! Uspjeli smo srećom u zadnji čas spriječiti umjetnu inteligenciju da zezne našu prirodnu. Uredništvo je odmah izbrisalo taj uvodnik, snimilo sve stranice na USB i ištekalno sva računala, pa i struju za svaki slučaj. Isključili smo sklopku sve dok se USB ne dostavi u tiskaru, u koju ćemo ići u pratnju dva vozila iz Pre-koma. Ukoliko u ovom broju pronađete neku grešku, neki tipfeler, to je, znajte, kriva umjetna inteligencija! Sabotaža! Eto, ovime vas obavještavamo da i dalje možete uživati u ljudskom, humanom uredništvu koje, za razliku od ovog Chatbota, može i lijepo pojesti i popiti...

Borislav Josipović, Hrvatska

ČISTA PETICA

Studenti na Filozofskom fakultetu dobili su zadatak da napišu kratku priču sa što manje riječi, ali je morala sadržavati tri riječi: religija, seks i tajna. Samo je jedna priča dobila najvišu ocjenu, a glasi: "O Bože, trudna sam! Da bar znam tko je?"

Miro Georgijevski, Makedonija

OTKRIVAMO DETALJE S TAJNOG SASTANKA: OSVETA TITANA

Otkako su se mnogi krivi ljudi dokopali tipkovnica pametnih uređaja, na svijet se gleda samo crno. Nema više kućica u cvijeću, divnih recepata, krasnih slika s putovanja, velikih proslava rođenja djece, spajanja davno zaboravljene rodbine...Ma kakvi. Svi su se okrenuli kritizirati život oko sebe, ljude oko sebe, institucije oko sebe, ma u stvari sve oko sebe. Kako se uz te kritike piše ime osoba, tvrtki i drugih kojima je ona upućena, vodeći ljudi poduzeća, institucija, trgovina, banaka, a vjerojatno i koji političar kojemu je već svega dosta, odlučili su održati tajni sastanak sa samo jednom točkom dnevnog reda: kako nezahvalnim i zlobnim građanima vratiti milo za drago? Pljuštali su mnogobrojni prijedlozi i ideje, a na kraju je zaključeno da svatko doprinese u svom resoru i da napravi psinu takvom da ne bude uhvaćen.

Poslovođa dućana: "Nama je stvarno već dosta da nas tretiraju kao zadnje smeće.

Svi imaju pravo gundati da smo prespori, da uvijek radi samo jedna blagajna, da nam salata nije svježja, da je pecivo moglo biti današnje. A mi na to moramo uzvratiti srdačnim osmijehom. Već ovoga tjedna premjestit ćemo sve stvari po policama, ma čak i police ćemo zaokrenuti na drugu stranu. I kad netko upita gdje je pasta za zube, samo viknemo: evo je tamo na polici! Ako se nastavi maltretiranje cijene ćemo izražavati u švicarcima".

Voditelj groblja: "Joj koje mi sve pritužbe slušamo: em nismo orezali biljke, pa onda zašto smo rezali? Korova vam ima po cijelom groblju, maknite ga, a onda zašto ste pošpricali? Zna li vi koliko je to štetno? Sad smo iz inata zavrnuili vodu za Sve svete, i otvorit ćemo je možda sredinom svibnja. Pa si nosite kantice od doma. Tak! Poslovođa banke: mi ćemo jednostavno na sajmeni dan, kad ima najviše ljudi u gradu radno vrijeme staviti popodne. A ako se i dalje nastave

žaliti na naše usluge, zatvorit ćemo i ovu poslovnicu kao i mnoge druge do sad. Pa da vidimo".

Voditelj gruntovnice: "Ha-ha, promjena radnog vremena, kako amaterski. Mi zaključamo vrata na taj dan. U stvari otvorimo ih dva puta tjedno, ali nikome ne kažemo koja su to dva dana. Ha-ha, amateri!".

Porezna: "Nama je apsolutno svejedno. Ionako nitko pojma nema što radimo, a svi nas se boje. Kod nas će pogled ispod obrva i nadalje biti dovoljan".

Gradska uprava: "Kritike? Kakve kritike?" Ima toga još, ali nećemo vam sve otkriti. Bacili smo vam bubu u uho, pa vi vidite hoćete li i dalje gundati. A ako primijetite da se čudne stvari događaju oko vas, ne, niste paranoični. Sve je to dogovoreno na višoj instanci i usmjereno protiv vas.

Zapratite nas za više savjeta!

Srele se dvije pivske flaše,
kad će jedna:
- Ej, ajmo večeras kod mene,
imam praznu gajbu.

MUDRE IZREKE

Muškarci s vremenom postaju poput starog vina... Što su stariji, sve više sliče na bačvu.

Bolje socijala u Švicarskoj, nego plaća u Hrvatskoj.

Ne gledaj u zube konju koji ti darove donosi.

Inflacija je kad živiš plaćajući cijene iz sljedeće godine plaćom iz prethodne.

Bolje je popiti dvije hladne pive na suncu pod stablom, nego jednu.

Ne ostavljaj za sutra ono što možeš ostaviti za preksutra.

Svaka ptica svome jatru leti... Osim ako je noj ili emu.

Nije bogat onaj koji nema, nego onaj koji ima.

Damir Novak, Hrvatska

SKORO DŽABE!

Baka otišla doktoru i kaže:

- Doktore, kupila sam novi slušni aparat!

- Odlično! Inače, kako vam je muž?"

- Ma jeftino! Samo 20 eura...

OGLAS

Čita Pero oglas u novinama i veli prijatelju.
 – Vidi, vidi... Policija traži muškarca od 20 do 30 godina, jačeg stasa, proćelavog, koji noću hoda po parku i svlači se pred ženama...
 - I kaj sad? - pita prijatelj.
 - Pa, ništa, razmišljam da im se javim.
 Policija je to, državna služba...

Miro Georgijevski, Makedonija

POSLOVNA LEKCIJA

Vrana je cijeloga dana sjedila na drvetu ne radeći baš ništa. Zeko je ugleda i upita: "Mogu li i ja sjediti kao i ti i ne raditi ništa cijeloga dana?"

Vrana odgovori: "Naravno, zašto ne?" I zeko sjedne na zemlju ispod vrane, pa počne dremuckati. Iznenada se pojavi lisica, skoči na zeku i pojede ga.

Pouka: Ako već sjediš i ne radiš ništa, znaj da moraš sjediti jako, jako visoko.

AFORIZMI I TEKUĆE MISLI

by Ivo Mijo Andrić

Bosanska ratna i poratna kletva i poruka: Dabogda vas Amerika branila, a EU integrirala i hranila.

Desetljećima imamo stabilnu društvenu situaciju. Društvo se raspada, privreda propada, narod odumire.

Znanje dijelite s drugima. Neznanje čuvajte za sebe.

Igra otvorenim kartama obično završava zatvorom.

Tek kad su nam Kinezi izgradili most, prošli smo u šen-gen.

Jedni su plitki, drugi imaju plitak džep.

Neka vam (n)ova godina donese puno provoda, a malo sprovoda.

Politička obećanja obična su sranja, jer nikad nisu vodila narod do blagostanja.

Svaka sloboda kad-tad završi slobodnim padom.

Lopovi se hvataju za glavu tek kad ih uhvate na djelu.

Nezaobilazno je samo ono što nas zaobilazi.

Tko vazda lovi u mutnom, kad-tad bude ulovljen.

Kod nas samo kilavi trgovci ne dižu cijene.

Prije nego nas suoče, moraju nas uočiti.

Teškoća opstanka u nerazmjeru je s lakoćom postanka.

Kod nas je smiješan, svako tko nije grješan.

Mnogi su uvjereni da smo i dalje suvereni.

Dok se jedni izvlače, drugi izvlače tek deblji kraj.

Mnogi su uvjereni da smo i dalje suvereni.

Najbolje se osjećam, kad ništa ne osjećam.

Bio je duša od čovjeka, dok nije pustio dušu.

I bezgranično dobri, prelaze granicu.

Ne puštajte mozak na pašu ako nemate čobana.

Tek kad sam popustio, dali su mi popust.

Ako vam ništa ne ide od ruke, pokušajte s nogom. Možda vam bolje krene.

Kasno je plakati kad se skinu izborni plakati.

Ne znam što bih rekao o našim političarima. Ali, dobro znam što ne trebam reći.

Ženino 'ne' i moje 'da' uvijek daju – ne da!

Da biste uspjeli kod mački, morate potegnuti mačka za rep.

Naša najveća nevolja je što ni za šta nemamo volje.

Vuk je sit. A ni mi nismo više – na broju.

Slobodni smo kao ptice. Nakon stečaja odletjeli smo s posla.

Alergičan sam na alkohol, drogu, kofein i duhan. Na žene nisam testiran.

Ima sve što mu treba: vanbračnu ženu, usvojenu djecu,
podstanarski smještaj i... dugoročni kredit.

Majka domovina za sirotinju je obična maćeha.

Od malih nogu nismo naviknuti na odvikavanje.

Jedni nas drže za riječ, a drugi – za budale.

Naša vlada je kao Bog. Obećala nam je
bolji život – na onome svijetu.

Ako vlast vlada državom,
zašto bi morala vladati i sama sobom?

Vrijeme čini svoje, ja činim svoje i nikako da se uskladimo.

Nosim se s teškim mislima. Svašta mi pada na pamet.

Hrvatska je na infuziji. Priključena je na EU fondove.

Nikad neće biti kao – nekad.

Toliko smo zaostali da više ni sami sebe ne možemo stići.

Da se mene pita, njih se više ništa ne bi pitalo.

Slušao sam glas naroda, ali ga već dugo nisam čuo.

Naša opće stanje po svemu je posebno.

Konačno smo pronašli luku spasa. I nasukali se!

Ni jedan slučaj nije se dogodio – slučajno.

To što žene više vjeruju u Boga nego u muškarca,
još uvijek ne znači da je Bog muškarac.

Cijena života još uvijek je veća od cijene smrti.

Penzija mi je kao ona stvar. Ne diže se!

Stotinu sam puta rekao na više neću tripot ponavljati.

To je nama naša borba dala – da imamo hiljade budala!

Ne znam šta ste rekli, ali dobro znam šta ste mislili.

Dušobrižnici se najviše brinu za svoju dušu.

Bjelosvjetski idioti uvijek su mislili da se ratom
mogu riješiti svi međunarodni nesporazumi.

Kod nas samo račini stižu na vrijeme. Sve drugo kasni.

Svjesno se zadužujemo, a nesvjesno trošimo.

Sitne ribe se love udicom. A krupne – društvenim mrežama.

Doskočili su mu, tek kad je uskočio.

Lako je danas biti pametan, kad pamet nije na cijeni.

Tko ima može platiti. Tko nema mora patiti.

Samo se plitkima duboko klanjamo.

Ako se želite uvjeriti da sam loš pisac,
pročitajte mojih 55 objavljenih knjiga.

Naši ljudi se ne bune. Oni vlast psuju u sebi.

Zadovoljni smo cijenama! Nikad više!

Diploma je uvijek imala veću cijenu od znanja.

Ako vas ne sluša lopta, probajte s lopatom.

Sve što smo mi jučer mislili, oni danas rade.

Valjda time hoće da nas iznenade.

U školi je kao u policiji. Stalno vas ispituju.

Ne znam ni kako, ni zašto. Ali, znam zbog koga i čega.

Tko od Boga krade dane, taj gubi godine.

Ako ne radite na sebi, lako će vas izraditi.

Volim sve što me ne mrzi.

Pola svijeta sam prepješačio, a ostatkom sam se provozao.

Nije tragično ne znati. Tragičnije je nemati.

Najveći rasipnici su oni koji rasipaju pamet.

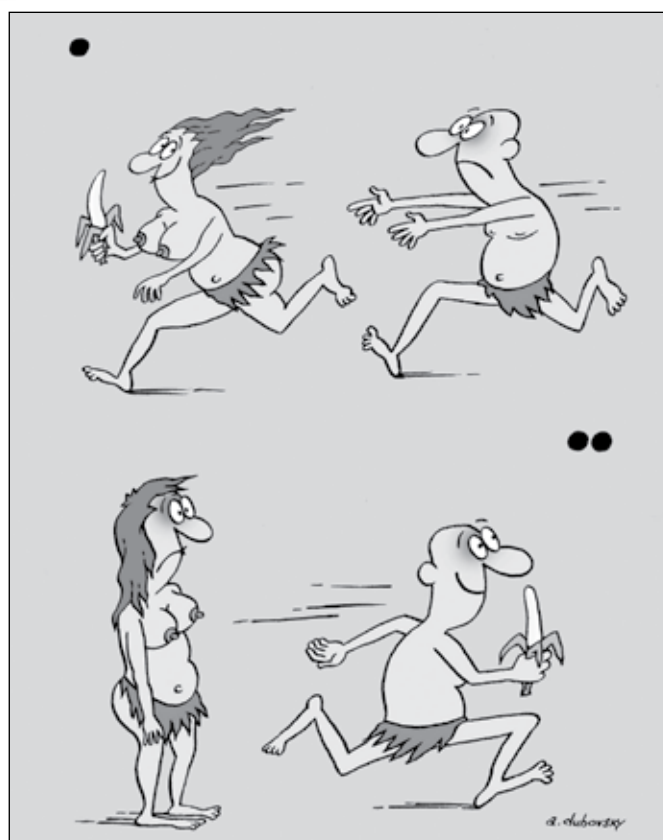
Puni sebe su oni koji su prazne glave.

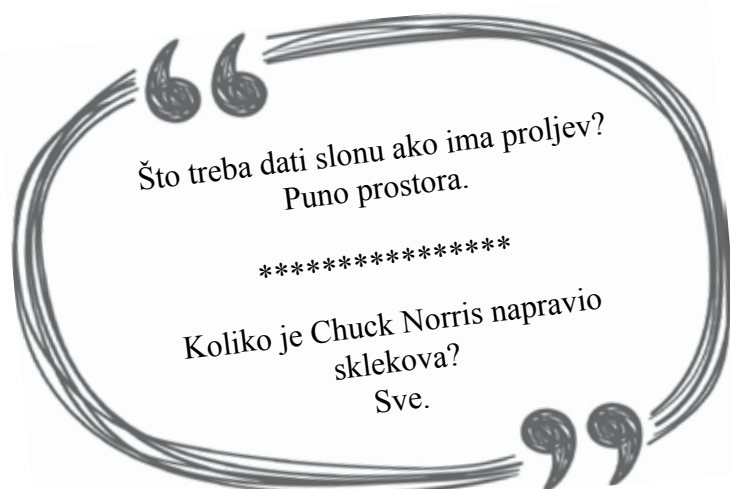
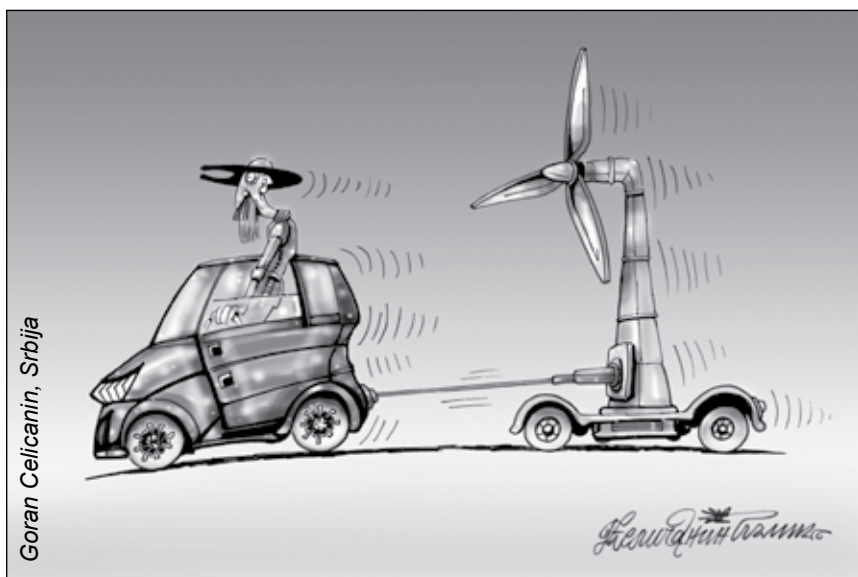

SKIDAJ SE!

Djevojka: Skidaj se! Imamo 15 minuta dok se roditelji ne vrate.

Žena: Skidaj se! I daj još i nešto šareno za oprati ako imaš.

KOD AUTOMEHANIČARA

Piše: LEON ZRILE

Nikad se nisam zanimalo za aute. U osnovnoj i srednjoj školi su mnogi moji vršnjaci gutali auto-moto magazine, znali koliko konja ima neki auto kojeg si nikad neće moći priuštiti i s udaljenosti od 50 metara prepoznati koji model je prošao cestom. Ja sam jedva znao koji auto su vozili moji roditelji. Nikad nisam saznao koliko je konja imao, niti koliko konja ima ovaj kojeg trenutno voze. Vjerojatno neki dvoznamenasti ili troznamenasti broj. Sad kad sam i ja vozač, i dalje ne znam ništa o autima. Znam ih voziti, promijeniti gumu i stanice na radiju. Tu moja ekspertiza o automobilima prestaje. Zato je za mene bio veliki šok kad mi je prvi put u životu auto krepao na cesti. Taman je toliko života ostalo u njemu da ga maknem sa strane. Upalila se "check engine" lampica. Kao poslušni Homo sapiens koji radi sve što mu neki stroj naredi, izašao sam iz auta i digao haubu kako bih provjerio motor. Nakon 2 minute gledanja u motor sam se sjetio da nemam pojma u što gledam i vratio se nazad u auto. Ali nitko mi ne može prigovoriti da nisam provjerio motor. Moja savjest je bila čista.

Žena i ja smo se rezignirano pogledali. Naime, ona o autima zna točno koliko i ja. Kao alfa-mužjaku mi je to odgovaralo jer moj krhki ego ne bi mogao preživjeti činjenicu da supruga zna o autima više od mene. Međutim, u tim teškim trenucima za naš jednočlani vozni park, dao bih sve da mi je supruga automehaničarski mag i da točno zna što se dogodilo.

Ne bi mogla ništa učiniti na licu mjesta, ali barem bi oboje bili smireniji dok smo čekali vučnu službu. Jer gledanje u upaljenu lampicu za motor je kao da uzmeš halucinogenu drogu. Ili kao da ti doktor gleda nalaze i kaže:

"Hm..."

Izmjenjuju se naleti panike i letargije. Kroz glavu ti prođu svi mogući scenariji. Od toga da će sve biti u redu jer se radi o nekom sitnom kvaru od 50 eura, do toga da će automehaničar nakon pregleda izaći pred nas i skrušeno reći da je auto za staro željezo i pitati nas želimo li donirati njegove ispravne dijelove kako bi neki drugi auto dobio novu priliku za život. Odlučili smo da će žena otići na posao s taksijem, a ja ću s vučnom službom do mehaničara. Na preporuku prijatelja, rekao sam vozaču vučne službe da odvede auto kod mehaničara koji se nalazio nekoliko kilometara dalje. 15 minuta kasnije, vozač je iskipao auto u dvorište automehaničarske radnje i ostavio me kao brodolomca na pustom otoku. Moja sudbina je ovisila o milostivosti urođenika. Hoće li me spasiti ili mi oderati kožu? Jedan od djelatnika me spazio i odveo u ured gdje je sjedio glavni automehaničar i radio nešto na računalu. Osvrćem se oko sebe i vidim da u uredu nema nijedan kalendar s golim ženama. Sad se u mojoj glavi upalila lampica.

"Gdje sam ja to došao? Kakvog mi je to fušera prijatelj preporučio? Mogu li vjerovati automehaničaru koji u uredu nema nijedan vulgaran kalendar?"

Osim toga, nitko od mehaničara nije imao kompletno crno lice od rada na autu nego su bili uredni. Zar više ni automehaničari ne smiju imati "blackface"? Instinkt mi je nalogao da se okrenem na peti, ali s obzirom na stanje auta, ne bih daleko dospio. Objasnio sam mu da se upalila lampica za motor i da auto jedva radi nekoliko minuta nakon čega se potpuno ugasi. U jednom trenutku je čučnuo i moja skepsa je dosegla vrhunac. Naime, dok je bio u čučnju, nije mu se vidio ni milimetar onog procjepa na sredini guzice. Ako ti ne ispadne pola guzice svaki put kad čučneš, jesi li uopće automehaničar? Odgovorio mi

je da će nazvati čim dijagnosticira problem. Bio je ponedjeljak ujutro i nadao sam se da će me nazvati do kraja tjedna. Javio mi se isti dan oko 2 popodne i rekao da je otišla bobina koju je odmah zamijenio i sad sve radi kako treba. Mogu doći po auto. Sad sam znao da imam posla s prevarantom. Kao prvo, isti dan je utvrdio problem i riješio ga?! Da, ziher. Ne priznajem ništa što traje manje od pet radnih dana. Na koju foru mi misliš naplatiti nekoliko tisuća kuna ako si radio samo pola dana? Prilično amaterski pristup. Kao drugo, koji kur... je bobina? Ja od te automehaničarske terminologije znam samo za gefufnu, cincilator i fergazer tako da mi se činilo logičnim da svaki kvar na autu ima veze s barem jednom od te tri stvari. A on meni sad priča o nekakvoj "bobini" koju je navodno zamijenio, a o gefufni, cincilatoru i fergazeru ni riječi! Ide kenjat frajeru koji je na kenjanju izgradio Facebook stranicu... Alo!

Zatim me počeo uvjeravati da je sad sve super i da ne treba ništa mijenjati. Bobina plus ruke je bila 80 eura. Kakav to mehaničar nije uspio na temelju "check engine" lampice pronaći uvjerljive razloge da zamijenim pola auta?! Pa nije ni čudo kad ga je pregledavao manje od par sati. Da je bio ispod njega pet radnih dana kako i priliči, siguran sam da je mogao naći još štošta za promijeniti i tražiti za "ruke" više nego što vrijedi cijeli auto. Ali on valjda misli da se svi problemi na autu mogu riješiti promjenom bobine za koju ni dandanas ne vjerujem da postoji.

Ono što me najviše pogodilo je da me tijekom cijelog telefonskog razloga nijednom nije pitao "Tko vam je ovo radio?". Pa to je valjda nekakav minimum, jebemu! Znak da komuniciram s ljudskim bićem, a ne bešćutnim strojem. Sat vremena kasnije sam došao do njega i da, auto i mjesecima kasnije od ovog nemilog događaja vozi super i ne pokazuje nikakvu grešku, ali svejedno sam bio prisiljen prijaviti ga Udruzi za zaštitu potrošača jer ovakvo iskustvo ne bih poželio ni najgorem neprijatelju.

STRANICA ZA NAŠE NOVE SUGRAĐANE IZ NEPALA I INDIJE

इतिहास र सांस्कृतिक सम्पदामा धनी क्रोएशियाको सुदूर उत्तरमा अवस्थित मुरा र द्रावा नदीहरूद्वारा सीमावर्ती, मेडिमुर्जेले गोलाकार सम्पूर्ण र छुट्टै क्षेत्रको प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो भौगोलिक रूपमा सबैभन्दा सानो क्रोएसियाली काउन्टी हाम्रो देशको सबैभन्दा घनी जनसंख्या भएको भागहरू मध्ये एक हो। यद्यपि सम्पूर्ण इतिहासमा यो प्रायः हङ्गेरियनहरू द्वारा उल्लेख गरिएको थियो, "मुर र ड्रभा बीचको भूमि" क्रोएशियाको सबैभन्दा जातीय रूपमा एकरूप भाग हो।

यहाँ प्यानोनियन मैदान समाप्त हुन्छ र आल्प्स सुरु हुन्छ। पश्चिममा दाखको बेल फल्ने पहाडी भाग, मुरा र द्रावका किनारहरू, जसमध्ये पहिलो युरोपका थोरै मध्ये एक हो जुन प्राकृतिक रूपमा संरक्षित छ, पूर्वमा उर्वर मैदानहरू र समृद्ध वनस्पति र जीवजन्तुहरू हुन्। मेडिमुर्जेलाई बाँकीबाट अलग राख्ने र यसलाई "क्रोएशियाको फूलको बगैचा" भनिने अधिकार दिने निर्धारकहरू। यति सानो ठाउँमा यति धेरै विविधता भएका क्षेत्रहरू थोरै छन्। तिनीहरू, परिदृश्य को कोमलता र भूमि को उर्वरता संग, मेडिमुर्जे पुरातन समय देखि बसोबास को कारण हो।

यसको स्थानको लागि धन्यवाद, तर निर्मित यातायात पूर्वाधारको लागि पनि, मेडिमुर्जेले आज मध्य र पूर्वी युरोपको "क्रोएशियाको प्रवेशद्वार" को प्रतिनिधित्व गर्दछ। रिजेका र जाग्रेबलाई बुडापेस्टसँग जोड्ने राजमार्ग यहाँबाट गुज्र्छ, र मुरा नदीको स्लोभेनियाली छेउमा भेनिसलाई युक्रेनी लिभिभसँग जोड्ने युरोपेली कोरिडोर व पार गर्छ। 1850 मा, पहिलो क्रोएसियाई रेलवे यहाँ निर्माण गरिएको थियो, जसले मुख्य हंगेरी सहरलाई ट्रिस्टेसँग जोडेको थियो, र Varaždin मार्फत तपाईं रेल द्वारा Zagreb पुग्न सक्नुहुन्छ। भियना, ब्राटिस्लाभा, बुडापेस्ट, ल्युब्लजाना, जाग्रेब, ग्राज र ट्रिस्टे 300 किलोमिटरको दायरा भित्र छन्। Zagreb, Maribor, Graz र Heviz को अन्तर्राष्ट्रिय एयरपोर्टहरू राजमार्गबाट डेढ घण्टा टाढा छन्।

क्रोएसियाको यस भागका बासिन्दाहरू उनीहरूको विकसित काम गर्ने बानी, उद्यमशीलता र नवीनताका लागि व्यापक रूपमा परिचित छन्। यो विकसित शिल्प र साना उद्यमशीलता भएको क्षेत्र हो। रेलवे निर्माणसँगै औद्योगीकरण हुन्छ र खाद्य, प्रशोधन र कपडा उद्योगको विकास हुन्छ। 20 औं शताब्दीको पहिलो भागमा पहिले नै, पहिचानयोग्य युरोपेली ब्रान्डहरू भएका कम्पनीहरू मेडिमुर्जेमा सञ्चालन भइरहेका थिए, र समाजवादी युगोस्लाभियामा अचानक औद्योगीकरणले निर्माण र धातुको काम गर्ने उद्योगहरूलाई अगाडि ल्यायो। पहिलेको प्रणालीको पतन, पुराना बजारहरू हराएपछि र ठूला उत्पादन दिग्गजहरूको पतनसँगै आर्थिक संक्रमण पनि भइरहेको छ। XXI मा संरक्षित ज्ञान-कसरी र उद्यमशीलताको लागि मुख्य रूपमा धन्यवाद। काउन्टीले विकसित धातु, निर्माण र प्रशोधन उद्योगको साथ शताब्दीमा प्रवेश गरेको छ, र दुत रूपमा विकास भइरहेको पर्यटनसँग सम्बन्धित आईटी क्षेत्र र सेवा गतिविधिहरूको पनि बढ्दो हिस्सा छ।

इतिहास और सांस्कृतिक विरासत में समृद्ध क्रोएशिया के सुदूर उत्तर में स्थित मुरा और द्रावा नदियों से घिरा, मेडिमुर्जे एक गोल पूरे और एक अलग क्षेत्र का प्रतिनिधित्व करता है। भौगोलिक रूप से यह सबसे छोटा क्रोएसियाई काउन्टी हमारे देश के सबसे घनी आबादी वाले हिस्सों में से एक है। यद्यपि पूरे इतिहास में इसे अक्सर हंगेरियन द्वारा संदर्भित किया जाता था, "मूर और द्रावा के बीच की भूमि" क्रोएशिया का सबसे जातीय रूप से सजातीय हिस्सा है।

Prvi doznajemo: Hrvoje Zekanović kandidat za međimurskog župana?

Hrvoje Zekanović bit će navodno kandidat desne desnice na izborima za župana Međimurske županije. Dopisnik Pikača iz Zagreba javio nam je neposredno pred zaključenje ovog broja da je to provjerena informacija. Ovako je tekao razgovor s uredništvom.

Dopisnik: Dobar dan uredništvo.

Uredništvo: Dobar dan.

Dopisnik: Znam da već godinama nisam javio neku ekskluzivu, ali sad imam bombu. Znam koga će desno krilo desnice predložiti za župana! Uredništvo (osjeća se flegmatično): Ma nemoj... Koga to?

Dopisnik: Zeku!

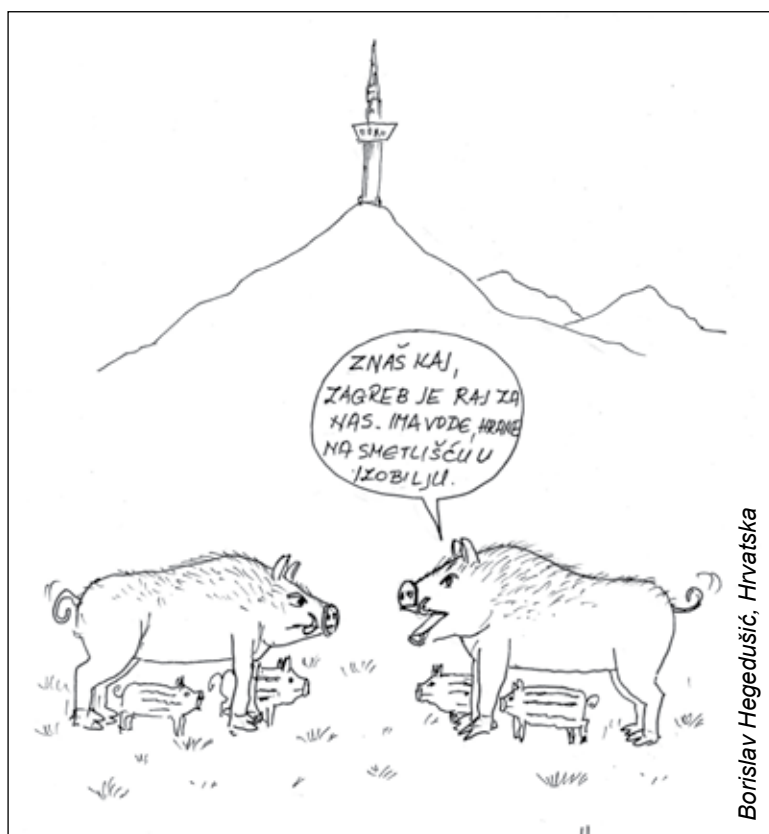
Uredništvo (osjeća se uzbuđeno): Zajeca? Aaaaa.... Zato je on prije dva tjedna došao u Čakovec potpisivati knjigu o sebi! Ima logike...

Dopisnik: Ma ne Velimira Zajeca! Zekanovića! Hrvoja Zekanovića...

Uredništvo (osjeća se zabavljeno): Hahahahahahaha... Ma daj nemoj nas... Kakve on veze ima s Međimurjem?

Dopisnik: Ma gledajte... Sjetio sam se iznenada kako je 2019. godine Zekanović upao na pressicu koju je u Zagrebu držao Veljko Kajtazi o prosvjedu "Želim normalan život" u Čakovcu. Pred sam kraj upao je u dvoranu i počeo galamiti da taj prosvjed nije usmjeren protiv Roma... Ako dobro pamtim, predsjednica Saveza Roma Hrvatske je nakon toga izjavila: "Pitao je zašto se bunimo. Čim je na plakatu da i među Romima postoje dobri ljudi, pa što smo mi, zašto nas se konstantno izdvaja? Da je pisalo na plakatu da se prosvjed organizira zbog pojedinaca koji rade nemir mi bi šutjeli. Po meni je Zekanović pokazao da je on cigan, a mi smo Romi". I neki dan čujem da je to već tada Zekanović počeo raditi na tome da se jednog dana kandidira za međimurskog župana. Računa na to da će on jedini vupati suprotstaviti se Kajtaziju, a računa i na dio glasova romske manjine koja ne trpi Kajtaziju. I tak, spojio sam dva plus dva i evo vam ekskluzive...

Uredništvo (osjeća se upitno): Hm... Malo jest nategnuto, ali vidjet ćemo hoćemo li to objaviti. Možeš na gablec sad, uzmi nešto do 50 kuna... I prati Zekanovića, vidi kakve su mu namjere.

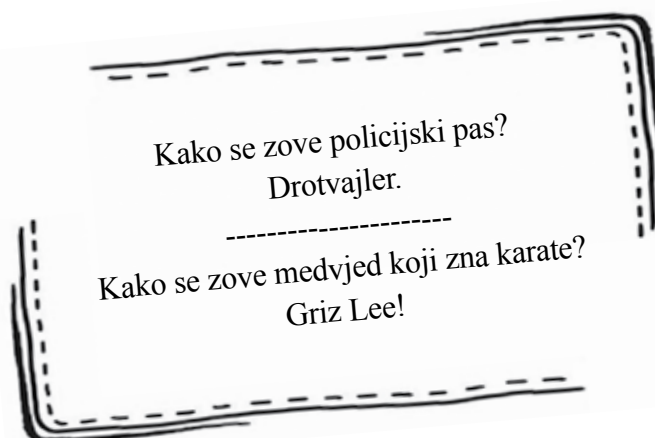
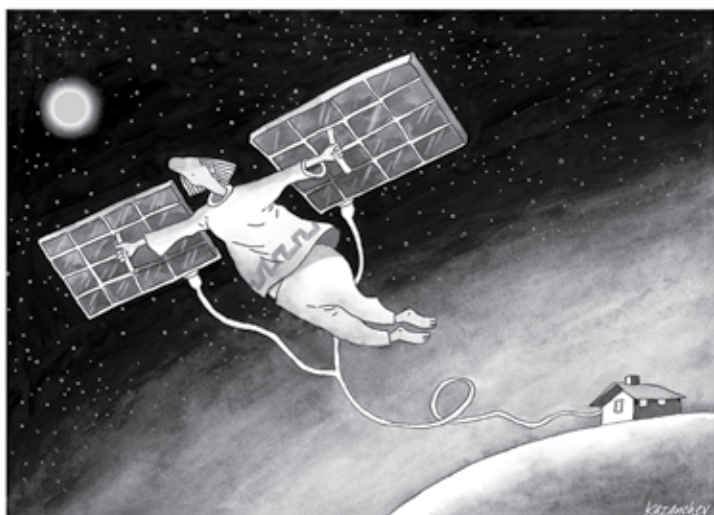

Borislav Hegedušić, Hrvatska

AFORIZMI by Danko Ivšinović

- Događaji proteklih 30 godina boli su povijesni. Krađe također!
- Mladi nam odlaze; jer žele zaraditi.
- Gripu treba preležati, a kriminal odležati.
- Mi lajkamo. Afere prolaze.
- Tko ne sluša, prisluškuju ga!
- Pučani su sitne ribe u moru lopovluka.
- Pobjegao je u sebe, ali su ga pronašli na Vrapču!
- Tko god se nije prodao, još se cjenka.
- Sirotinjo, neka ti je Bog na socijalnoj pomoći!

Konstantin Kazanchev, Ukrajina

IZ ŽIVOTNE BILJEŽNICE FRANJE ŽEŽELJA - MUSTAKA

NAKON PESJANEKA – KUKMAČ!

Kako sam u Pikaču započeo s Pesjanekom, pa da završim sa Kukmačom. Da nisam nigdje otišao iz Preloga, od rođenja do danas živio bi u četiri države. "Pesjaneki so započeli Drugi svetski rat. Debata se vodi na betonskom mostu križanja Sajmišne ulice (Boci bar – grunt Pongračić) Glavni akteri su: Kočet Miška, Pongračić Jakob i Hajdinjak Mauriciuš-Murči mlinar. Dok njim se pridruže, Belić Tomoš, Bubanić Iva i Slaviček Naci, klapa je spremna za politiku i druge priče. Isto kao ratni veterani Prvog rata moje rodne Kakinje. Tu sam prvi i zadnji put vidio „Pesjaneka“. Bio je to zadnji fašnjak u kraljevini Jugoslaviji. Kao četirogodišnje dijete nisam mogao zapamtiti sve detalje, ali kao dvadesetdvogodišnjak gutao sam svaku riječ, što mi je pričao Josip Dretar (1900.- 1976.) tri generacije bili su mlinari. "Pesjaneki su se kotili v črni kopanji Slivne meke". (Svako mitsko bitće naših lokacija trebalo je smjestiti u dublje otočne meke dravskih rukava.) Fašnjeski kostim Pesjaneka, bio je šivan od domaćeg grubog platna konoplje tzv. "hodnično" za vreća i ponjave. Kombinezon trebao je biti komotan da bi se mogao napuniti slamom ili senom, da bi „Kiklop“ krupniji. Pesjanek je u lijevoj ruci nosio ribarsko mrežu, a u desnoj „borduna“ (osti-Posejdonov trozub). Da ide ulicama oglašavalo se bubnjem. Navodno, fašnjeski Pesjaneki šetali su po Priloku, još za vrijeme Austrougarske, ali i nigdje drugdje. (Svako peto godišnje doba imalo je svoje pesjanke. Taj je bio izmišljen da protjera dugu hladnu zimu i sve zimske

bolesti.) Ja sam prvi plasirao pisanu reč o Pesjaneku jer drugog dokumenta nema. Ostale detalje dao sam već više puta. No, u mom djetinjstvu bile su lijepe pješćane plaže: u Otoku. Mečjo. Matočin i Svinki. Ali, najširi program imala je Matočina. Išlo se ravno po ulici M. Gupca, preko staroga šanca došlo se na plato-križanje četiri rukava Drave. Tu su bili otočići i sprudovi, pješćani, šljunčati, travnati. Na njima smo igrali razne igre, pa i mali nogomet. Tu je bila voda za svaki uzrast, mogao si se brčkati, plivati, voziti se s čonom i brodariti. U ljetnjem niskom vodostaju mogao si brodariti po svim dravskim rukavima. Mogao si se špancirati po mekama, neke otočne meke bile su prave džungle. - Rečemo, Črna meka na Srednjaku - vu njoj je bila kmica, od velikih stabala: brešta, hrasta, jegnjeda, pa i velikih grmova črne jalse. Vu toj kmičastij meki, na breščici a v ztemunici živel je i Kukmač. Po Dravi se vozil v koriti stesanoj od vrbovog debela. Taj mali zeleni, nosil je veljke čizme od jelenske kože i žnjimi je ostavljaj traga. Po njima su ljudi znali de ima ljekovito bilje – začini, i puno gljivi za jesti. Jer on je živel samo od toga kaj je našal po mekama, lovil je ribu, a melju za žgonce dobil je od mlinari. Taj mali zeleni iz bajki naših starih, zimi je grel dušu i telo, jer mala pečka je ne mogla zagreti mrzlu hižu. Toga patuljka „pedenj čovek, laket brada“ štimali su si ljudi ki so živeli poljek drave. Kitili su ga sakojačke felje, a priča je bila duga kak i saka zimaska večer. Nega bilo radija, nega bilo televizije, nega bilo niti struje. Ali bili su starci te žive knjige pune bajki i razno raznih romana. Ti

negdašnji starci bili su jako štimani, a nesu bili čak niti mali penzioneri. Bili su samo forint – krejcer bota a kruna črno jembrelo. (Danas mnogi pričaju bajke, a da još nisu ni starci. I ja sam bil dugo mali zeleni i onda sam odjednom čistam pobijelio i počeo blijedo gledati kak pesjanek z janim okom na čeli od divljega kovanja.) Vutim mekama nesu se delala samo drva. Žela se i zelena dremljavica, sušila se v hladu. S tim su se hranile krave zimi, a krav je bilo navek već nego krme. Vutim mekama bralo se ljekovito bilje – i razne plodine, ne samo za čaj nego i za pekmez. Vutim mekama bralo se puno gljivi, sušilo za zimu. Vutim mekama guljila se hrastova kora, smela se oguljiti samo šestina po vertikali da bi to mlado stablo moglo ponovo zašvosati koru skup. Ta kora se kuhala i žnjom se štavila koža. Ako bi se vut kotel delo žuto korenje češmigovine farba bi bila črljena. S tem se štavil tzv. teleći boks, a štera bi ženska od takvoga boksa mela črljene čizme, ta je znala tancati sakoga plesa, pa makar bi mela dve leve noge. Denes nega već tejo dravski meki, nega melini šteri so mleli meljo za kuruzni kruh. A mi smo zrasli na kuruznom kruhu i temfanom kiseljaku, jer kalapajsani kalamper je bil retko. Za njega je bil treba pečeni ljuk na kosani mašči, a masti nigdor dosta. Mi deca bili smo lepo šlank kak štrikača igla. Kak bi rekel negda stari Ljiljek Miška „Dravske meke bile su prava divota! Vunjima se napravilo – barem – pol Priloka i Otoka.“

UKRATKO

Kako se na hrvatskom kaže "gledam porniče na Internetu"? Promatram međunožja na međumrežju.

*Pita Pero Ivana: Šta bi više volio, da si lijep ili glup?
Ivan: Glup! Ljepota je prolazna*

Miro Georgijevski, Makedonija

OSIM PRIRODNE, I UMJETNA INTELEGENCIJA PIŠE ZA PIKAČ!

Uredništvo Pikača je, po uzoru na vodeće svjetske medije, angažiralo umjetnu inteligenciju tzv. chatbot da napiše jedan članak za ovaj broj. Ispod pogledajte kako je to ispalo. Kad mu je uredništvo objasnilo da neće dobiti honorar jer ne plaćamo novinare, posebno ne loše, chatbot nam je pokazao srednji prst i pripremio da će nas oklevetati kao list koji ne plaća novinare! Vrlo nepristojno od umjetne inteligencije... Žalit ćemo se društvu chatbotova. Vama dragi čitatelji neka ovo bude pouka: oprezno s umjetnom inteligencijom! Vidite dokle nas je dovela prava domaća inteligencija, a tko zna na što je sve spremna ova uvozna...

Write 20 jokes about small town people's problems in croatian

1. U malom gradu, svi znaju kad si u problemima. Naročito ako ti se pokvari traktor, jer ćeš morati svima reći da kasniš na sastanak.
2. U malom gradu, pitanje "Ima li netko ideju kako popraviti ovo?" obično dobije odgovor "Ma, pitajte baku, ona zna sve".
3. U malom gradu, zaboraviti zatvoriti vrata auta nije problem, jer su svi susjedi pažljivi i obavijestit će vas ako vide da je nešto otvoreno.
4. U malom gradu, nema potrebe za GPS-om - jednostavno pitajte nekog tko zna svaki kutak grada.
5. U malom gradu, najveći događaj godine je godišnji sajam knjiga u lokalnoj knjižnici.
6. U malom gradu, najbrži način da se raširi vijest je reći to jednoj osobi, a zatim se samo opustiti i pustiti da se stvari same od sebe prošire.
7. U malom gradu, svi znaju tko je tko, tko je s kim, i tko je s kim bio prije toga.
8. U malom gradu, ljudi se više brinu o tome što će susjedi misliti nego o tome što misle sami o sebi.
9. U malom gradu, najveća gužva u gradu je u lokalnom kafiću, gdje se svi susreću i razmjenjuju najnovije vijesti.
10. U malom gradu, čekati u redu u pošti nije ništa novo - to je prilika da se ispričate sa svima koje poznajete.
11. U malom gradu, svi imaju svoje nadimke - nekad zbog nečeg smiješnog što su učinili, a nekad samo zbog toga što su se rodili u nekoj poznatoj obitelji.
12. U malom gradu, dnevne novine imaju vijest kada netko rodi novorođenče, ali kada se netko preseli, to je glavna tema rasprave na nekoliko dana.
13. U malom gradu, najveći problem ljudi nije nezaposlenost, nego što je teško naći posao koji se ne bi morao raditi sa svojim bivšim srednjoškolskim profesorom.
14. U malom gradu, ljudi se više brinu o tome hoće li se moći parkirati

Stop generating

Kako se zvala krava iz djetinjstva
Nikole Tesle?
Žarulja.

Seminar o putovanju kroz vrijeme bit
će održan jučer.

FOR SALE:
1981 Tesla

SAMO DA TI
KAŽEM, DA SU
POVEĆALI OBITELJSKU
MIROVINU I DANISI
UŽALUD UMRO.

GRAD PRELOG ZAPOŠLJAVA

EKIPA MLADIH STRUČNJAKA POPUNJENA S ANIMATOROM

VODITELJ PRILOČKE TELEVIZIJE: Grad Prelog raspisao je natječaj za zapošljavanje animatora i čuvara u sportsko-rekreacijskom centru Marina. Za to radno mjesto mogao se javiti svatko, a uz poznavanje hrvatskog i jednog stranog jezika, uvjeti na natječaju su bili: velika glava žuta poput tikve, noge poput žabljih krakova i jedno oko. Na natječaj je, čudno, stigla samo jedna zamolba. S nama je novi animator i čuvar Marine gospodin Pesjanek. Gospodine Pesjanek, jeste li očekivali tako slab odaziv na natječaj?

PESJANEK: Malo me je iznenadilo, moram priznati. Mislil sam da bu navala za posel u javnom sektoru vekša. Ne znam kaj se to zbiva. Možda nebreju dobiti potvrdu o nekažnjavanju...

VODITELJ: A strani jezik? Koji vi govorite?

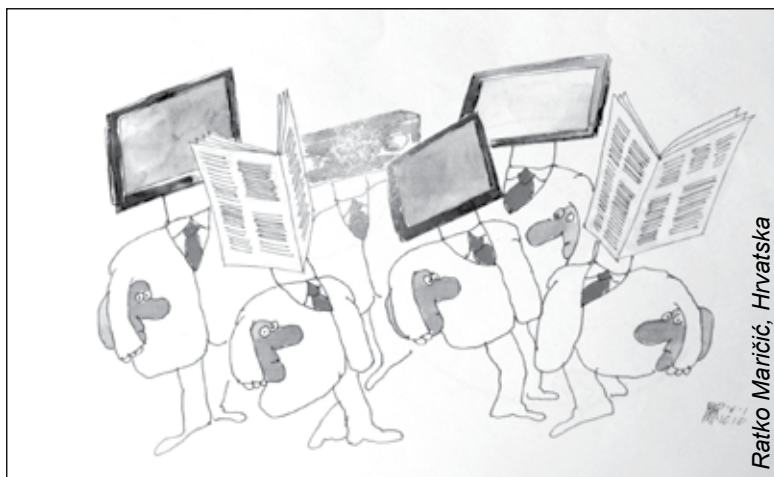
PESJANEK: Pa međimurski... Tu dalje od ove Drove malo ko ga razme...

VODITELJ: Dobro, idemo na konkretna pitanja. Koji će točno biti vaš posao?

PESJANEK: Ovak, čekajte da vidim kaj mi piše u ugovoru... Aha... Glavni posel mi je animator. Ne znam točno kaj to znači, možda nekaj f kancelariji. Hm, valjda bum dobil kancelariju... I sljuženoga mobitela. I auta. Kulko sam ja razmel, trebaju nekoga ko bu plašil i tiral ove koji tu koli pecaju bez dozvoli. Drugo, čul sam nekaj ka bum moral i naplaćivati najam ovih tu kućici. Ili nadstrešici, štandi, kaj god da to je... I naplaćival bum ulaz u javni WC. Za nutri 50 centa, za izlaz dva eura. Najam roštilja – jan euro po minuti. Pa nek' unda pečeju pileće batke. Mislim da budu rezali šnicline na tenko ka se bu prek njih vidlo, a čevapčići budu kaj cigaretlini. Za minutu se gotovo! I šampinjoni, oni mini, kak lješnjaki. Najam jembreli za sonce bu deset euri po danu. Prek noći pet euri. Zaštitno platno s UV faktorom 25 bude koštalo 25 eura, a s faktorom 50, 50 eura. Lježaljke... Obična plastična mađarska deset euri, tapecirana u Pre-komu 20, a ekološka od trstine, ručni rad, 50 eura... Piše da bum i prodaval pečenu kuruzu. Možda misliju na kokice? I bič bar bu tu, s kokteljima... Mali bambus pet, veljki deset. I tak, vidim da bu puno posla. Nema veze, glavno da ne moram iti delat v Austriju ili Nemačku... Ko bi me tam zaposlil... s ovuljko ljet.

VODITELJ: Gospodine Pesjanek, želimo vam puno uspjeha na novom radnom mjestu. Za plaću ste se dogovorili?

PESJANEK: Plaću? Kakšu plaću? Još bi mi trebali i nekaj platiti? Ti bokca... Idem odma nazovem onoga Severa... Iz sindikata. Ajd bok.

Ratko Maričić, Hrvatska

VIJESTI IZ BUDUĆNOSTI

2056.

Stanovnici Ulice Vladimira Nazora prosvjedovali su zbog ignoriranja gradske vlasti da napokon uredi tu najružniju ulicu u gradu. - Trpimo 60 godina i mislimo da je dosta! Dajemo rok od 20 godina da se krene s radovima! - zaprijetila je jedna stanarka.

2078.

Mještani Glavne ulice prosvjedovali su zbog orezivanja stabala u centru grada. - To već nije normalno! Već 68 godina uporno upozoravamo da se krošnje previše režu, ali nitko nas ne sluša! Sad nam je prekipjelo! Tražimo da se ova umjetna stabla ostave kakva jesu i da se više ne orezuju! Dosta je bilo! - rekao je za CNN predstavnik stanara.

2091.

Kulturno-umjetnička udruga Seljačka sloga iz Nepala organizirala je Smotru folklora i Večer uz bubanj madal. Pronašli su stare fotografije Seljačke sloge Prelog koja je nekad organizirala Smotru folklora i Večer uz tamburicu. - Kaj je to tamburica??? - začudili su se mladi nepalski slogaši.

Emil Strniša, Hrvatska

AFORIZMI

by Ivan Grahovec

Najbolje se zabavljaju ljudi koji se umiju smijati sebi, oni su uvijek sretni.

Pićem nećete riješiti nijedno goruće pitanje, osim što ćete ga nakratko zaboraviti.

Oni koji imaju pomoći će vam molitvom, dok oni koji nemaju dat će vam i to malo što nemaju.

Sve veća cijena odreska govori nam zašto su krave u Indiji svete.

Što bi bilo da sakupite sve magnete na svijetu? Ujedinili bi se.

Vlade se mijenjaju, njihova ćud ostaje ista.

Ljudi su nepotkupljivi tako dugo dok ne postignu odgovarajuću cijenu.

Oni koji priznaju da ne znaju naučit će, dok oni koji misle da znaju sve, neće nikad.

Tko malo ima, jednog dana će shvatiti da i to malo vrijedi više nego nekome puno.

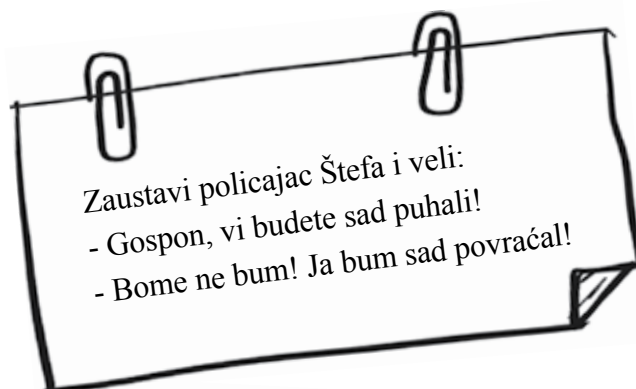
Zašto sanjamo samo noću? Zato što danju imamo otvorene oči.

Političar je čovjek poput nas, samo što on toga nije svjestan.

Diplomati su ljudi koji puno razmišljaju što će reći, a da na kraju ništa ne kažu.

U pričanju gluposti treba biti umjeren, inače vam neće nitko vjerovati.

Sreća je svuda oko vas, samo je trebate prepoznati.

OSMISLICE

Električni stupovi imaju dvostruku svrhu; nose žice i podupiru pijance.

Prijatelj: čovjek koji čuva tvoju ženu od drugih, za sebe.

Facebook ne čini nikoga glupim, osim ako vi to sami ne činite.

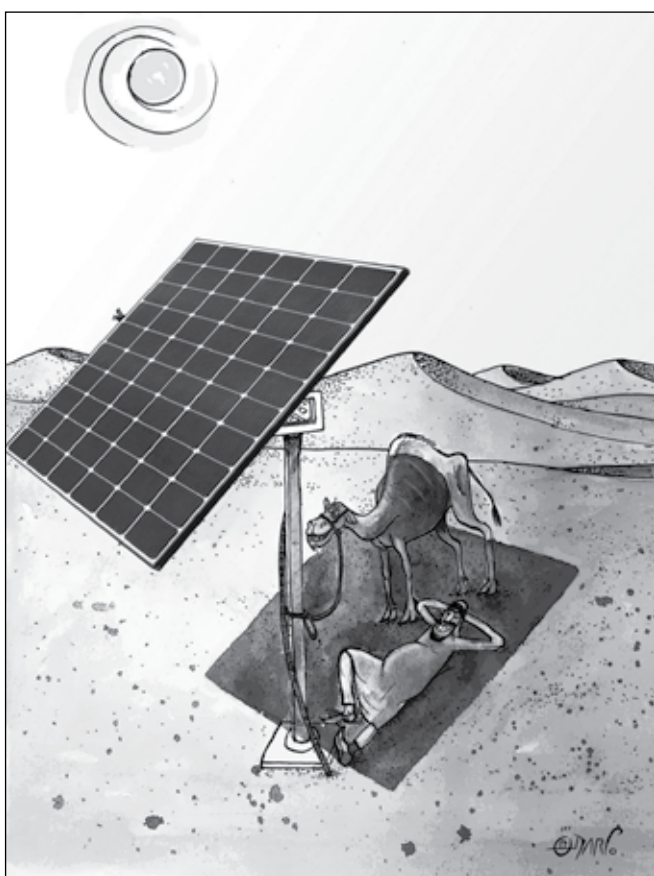
Svi koji krađu su lopovi, osim ako kradete vi.

Hvali se Rus Dalmatincu:

- Mi smo poslali psa na mjesec!

Dalmatinac uzvraća:

- Ae, eno moj tovar je svaki dan na suncu...

Darko Drljević, Crna Gora

Miro Georgijevski, Makedonija

František Bojničan, Slovačka

Koju kaznu dobivaju
štreberi?
Nema učenja jedan
mjesec!

Kako se zove nevjerna
vjeverica?
Nevjerica.

Petar Grašo je jedinstven
muškarac – bio je na
svim rođendanima svoje
žene.

Pitao prijatelj Stankeca je
li ikada izmjerio svoj IQ.
Kaže on:
- Ma kakvi, zdrav sam ja,
nemam ti ja nikakav IQ...

Alexander Dubovsky, Ukrajina

VINCIJOV KOT

Božičnica

Penziči so vsi na broju
božičnica se čeka v stroju,
gradonačelnik bo dare nudil,
Jezušek ga mali zbudil.

Deset dvajsti il tridesti,
na moč tuljke evre donesti,
po tačke bo tre dimo iti,
i gljiboko jih v blazine skriti.

Penzijam črez štiri sto,
više sreče drugič bo,
kaj se nebi zbogateli,
čudne želje kaj naj meli.

Nikvo meso za njih neje,
zdrave so za njih poseje,
za meso so tre jaki zobi,
a njivi pak so još na probi.

Penzičke so male želje,
kruha mleka i prst melje,
samo čeke tre platiti,
i v dijeta zobe skriti.

Oni

Da so oni čudna roba,
i pokojni viču z groba.
Još kak male jih vučijo,
da lagati več ne smijo,
da morala treba meti,
z korupcijom nikaj zeti.
Onda dojde zrelo doba,
kaj da vu njih došla zloba.
To kak mali se nafčili,
odrasli ga razum tpili.
Na poštenje se pozabi,
moral ljudski se ne rabi,
vse kaj moči v torbu deti,
ak i Božje, tre ga vzeti.
Slatke reči so za druge,
kak naprasti idol sluge,
kaj bo mislil, kak se šika,
kaj bo vekša, njegva slika.
Takva sorta pri nam znana,
smejejo se nam z ekrana,
kak so oni dišli gore,
da i nama blaga stvore.

Vinko Rojko

AFORIZMI

by Živko Prodanović

Danas i najveći lupež zna koje mu ministarstvo najbolje leži.

Demant s Markovog trga: nije točno da neki ministri svaki dan rade na mafijaškim poslovima.

Drvo se naslanja na drvo, čovjek na čovjeka, a veliki vođa na policiju.

Ja svoju budućnost nigdje ne vidim. Žali se pregorjela žarulja.

Kada bi svi mogli sve tko bi pometao ulice?

Kada vračara pogleda u nečiji dlan ona na njemu odmah vidi ispisanu svoju laku zaradu.

Komedija života: kada sam skupio svu svoju hrabrost ona je već otišla s drugim.

Ne istina, laž je sol politike.

Nije fer – ako oni dobivaju naknadu za odvojeni život, zašto ja ne mogu dobiti naknadu za zajednički život?

Nismo mi svi isti. Neki niti u piću ne zaboravljaju tko su, neki ni trijezni neznaju što su.

Niti jedan veliki osvajač nije pokorio toliko ljudi, koliko je uspio najvećo od njih – Mobite.

Ona i ja često smo planinarili. Na kraju se pokazalo da ona zbilja voli planinariti.

Ovaj sudac ostavio je veliki trag – od svoje sudnice do Remetinca.

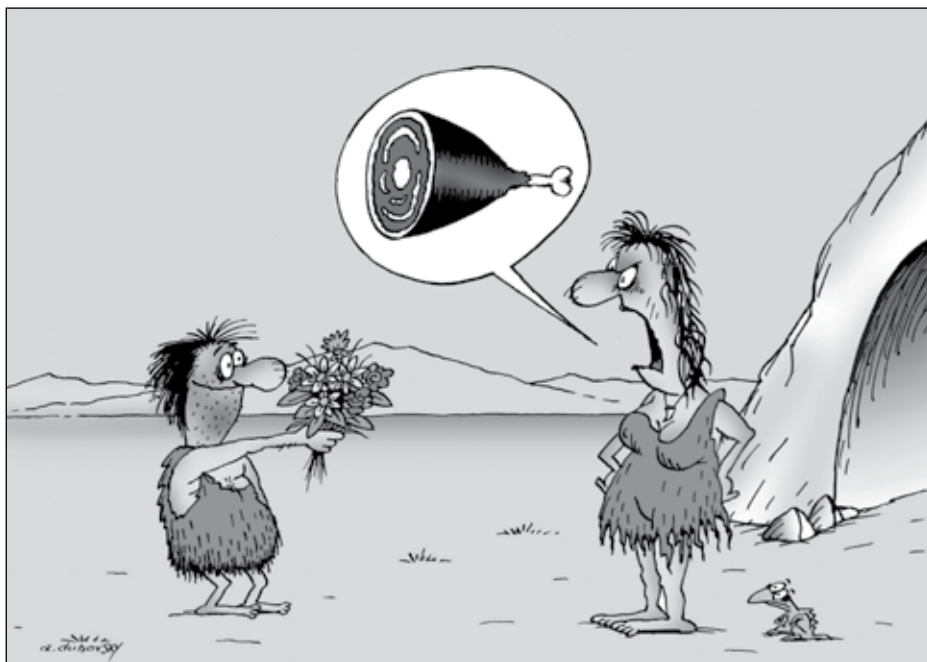
Pitam se što će ostati od politike ako političari prestanu lagati.

Pošteni međunarodni ugovori traju sve dok netko ne zaključi da mu je dosta poštenja.

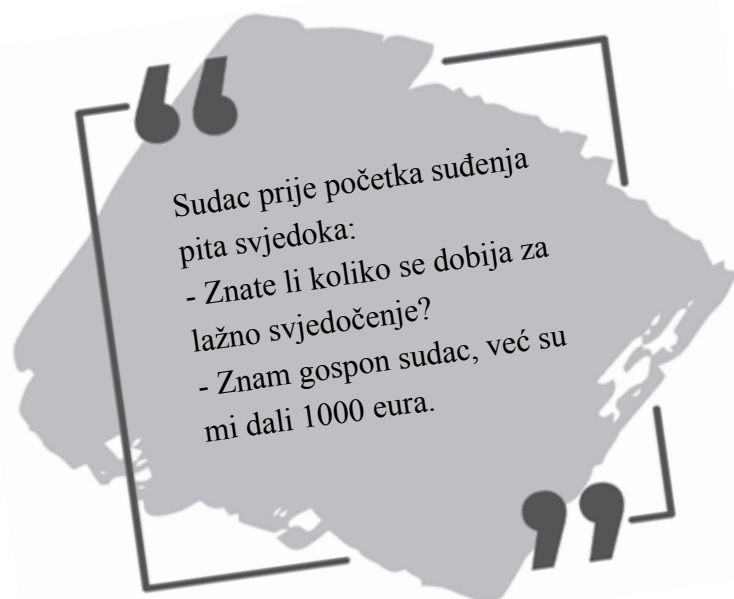
Sretan je onaj čiji život ne ovisi o istini.

Svatko je kovač svoje sreće. Ako se ne opali čekićem po prstima.

Zanimljivosti iz Sabora – neočekivano je otkriveno da i među saborskim zastupnicima ima poštenih ljudi.

Alexander Dubovsky, Ukrajina

Hule Hanušić, Austrija

ŠALTER

Tata, što je to šalter?
Odi pitati mamu.
Mama, što je šalter?
Idi pitati tatu.
Tata što je šalter?
Idi opet pitati mamu.
Mama daj mi više reci
što je šalter?!
Rekla sam ti da pitaš
tatu.
Tata, pa što mi nitko
neće pomoći!?
E, dušo tatina, to ti je
šalter...

JADI STAROG LUSTRANTA

U djetinjstvu molio sam Boga
Križao se sa dva desna prsta,
Volio sam jednako svakoga
I klečao ispred Isukrsta.

Kasnije sam malo zastranio
Partija me uzela pod svoje
Pa sam druge stavove branio
ne pitajte – zna se dobro koje.

Zbog toga su bolesti me snašle
Rat i znane poratne nedaće,
Zvijezde su mi za oblake zašle
A na štapu nosio sam gaće.

Radio sam poslove društvene
Od uhljupa radnike branio
Te sam tako - ja mamlaza mene
Po diskursu novom zastranio.

Sindikalni djelatnik sam bio
Borio se za veće nadnice,
I sve što sam time ostvario
Obične su kućine i trice.

U penziju kad sam otišao
Dobio sam tako malu svotu
Zbog koje sam s pameti sišao
I totalno skren'o u životu.

Kukavan sam, čemeran i jadan
Sitan kakvo je makovo zrno,
Samom sebi postao sam gadan
Pa mi je sve pred očima crno.

Zato molim državne organe
Da me stave pod svoju optiku
I pretresu 'nako natenane
Moju staru političku sliku.

Te da shodno nađenomu stanju
Lustraciju na meni izvrše,
Da utvrde kak' nisam na Franju
Bac'o svoje blinkere ni vrše.

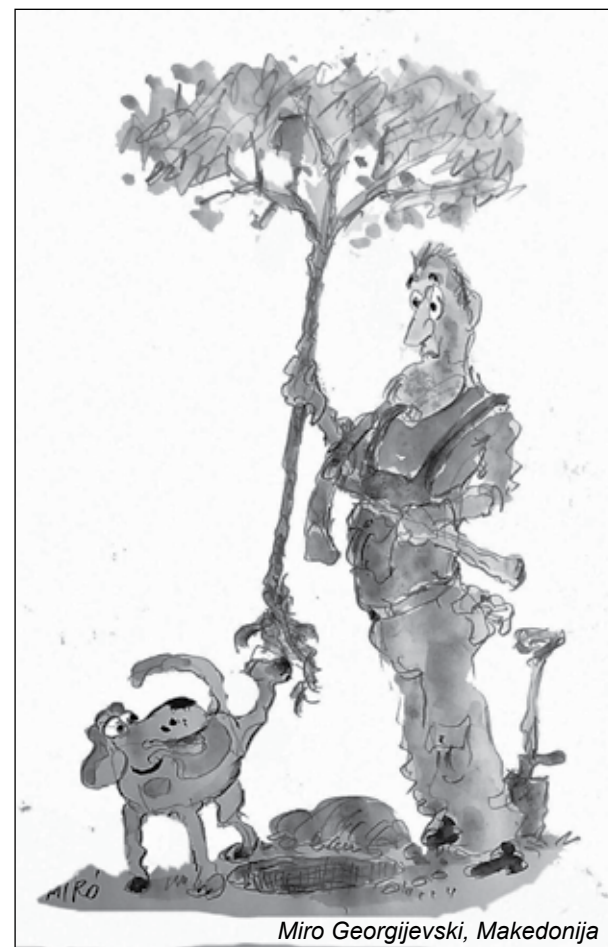
I da znadu o čemu se radi
Zbog čega sam toliko frustriran
Pa mi se sve u životu gadi
Jerbo nisam pošteno lustriran.

Još da dodam nešto vrlo važno
Kao krunu za ilustraciju,
Ja sam jednom svjedočio lažno
Što je dobar znak za lustraciju.

S tog preklinjem državne organe
Da pronadu u meni lustranta
Pa da vazda ne virim sa strane
Kao kakva zahrđala kanta.

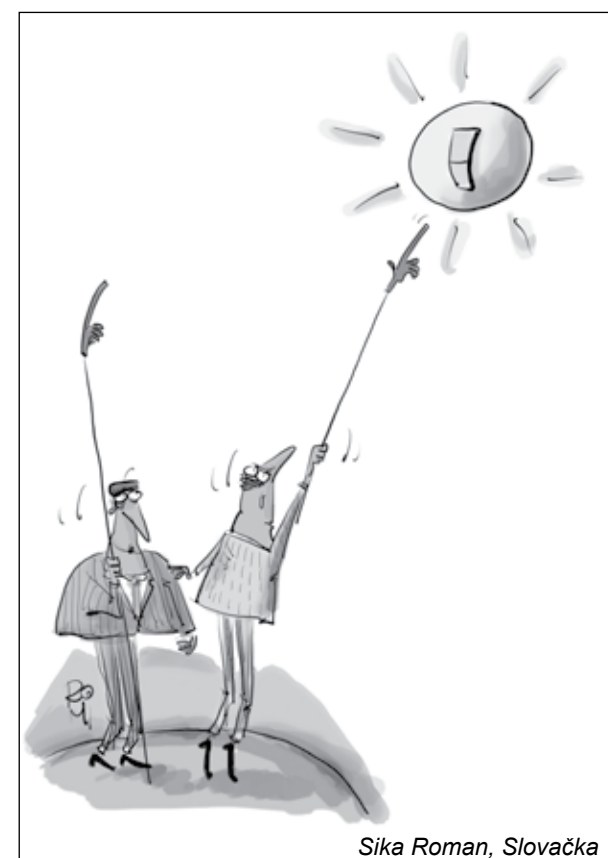
Ne dođem li na listu probranih
Morat ću se grdno nasikirat,
Jer ću biti van kruga odanih
Koje nitko ne želi lustrirat.

(Ivo Mijo Andrić)

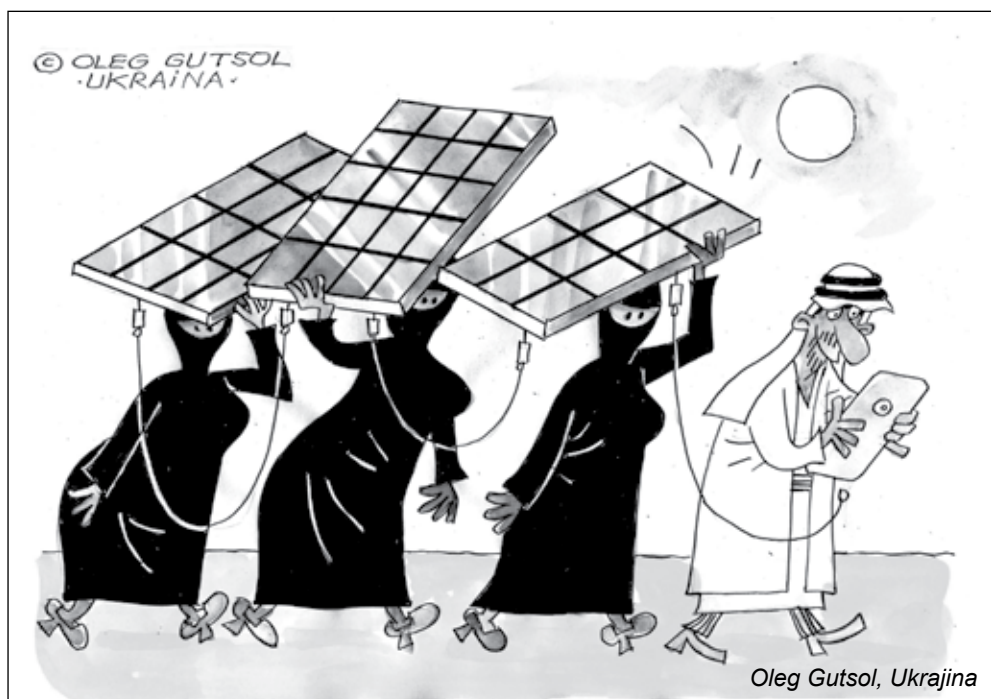

Miro Georgijevski, Makedonija

*Dok nije bilo interneta
samo je familija znala
da sam blesav!*

Sika Roman, Slovačka

Oleg Gutsol, Ukrajina

KAKAV PEH...

Sjede Mujo i Haso u birtiji i razgovaraju o svojim životima.

I jedan i drugi žive teško, posla nema, Muji crko auto, para da kupi novi nema, Hasi se kuća raspada, svako malo rikne neka bjela tehnika, televizor, para nema niti za popravak a kamo li za novo, žena oće frizuru, para nema... I veli Haso Muji: - Znaš što, evo, sutra će pošta isplaćivati penzićima mirovine, one koje im nosi po kućama, to ti je velka para sada u pošti preko noći, šta veliš da odemo noću i dignemo im te pare pa sredimo svoje financijske probleme.

Mujo se zamisli i pristane. - A dobro - veli Mujo - idemo, ali nakon pljačke se

nećemo posjećivati i vidjeti godinu dana da nas policija ne skuži i dovede u vezu sa pljačkom, i pazi, uzet ćemo svaki samo po jednu vreću sa novcima da se ze zadržimo dugo unutra i da nas ne ulove. I odu oni noću u poštu, dođu u prostoriju sa vrećama, zgrabe svaki po jednu i zbrišu odmah van, pa svatko svojoj kući. Haso doma otvori vreću, vreća puna para, ode kupi novi auto, sredi kuću - nova fasada, novi namještaj, okiti ženu nakitom, nakiti se i on ko bižična jelka zlatninom. Nakon godinu dana ode Haso Muji, stane pred kućom i gleda u čudu - krov prokišnjava, prozori polupani, nema fasade, žbuka otpala... Pokuca na vrata, Mujo otvori. - Pa što bi - pita ga Haso - pa što si nisi sredio kuću u ovih godinu dana bolan jarane?

Je - veli Mujo - znaš ono kada smo uletjeli na brzinu u poštu i zgrabili svaki jednu vreću? Kad sam došao kući i otvorio vreću unutra nisu bili novci.

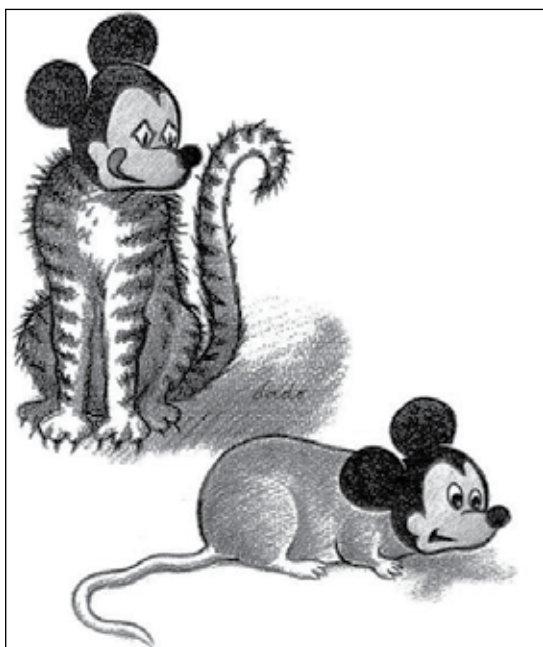
Haso ga gleda začuđeno - Nisu bili novci, nego šta je bilo?

- Pa račun... - veli Mujo.

- Računi? I šta si s njima napravio?

- A šta ću, plaćam pomalo, tako, svaki mjesec nešto, koliko se može...

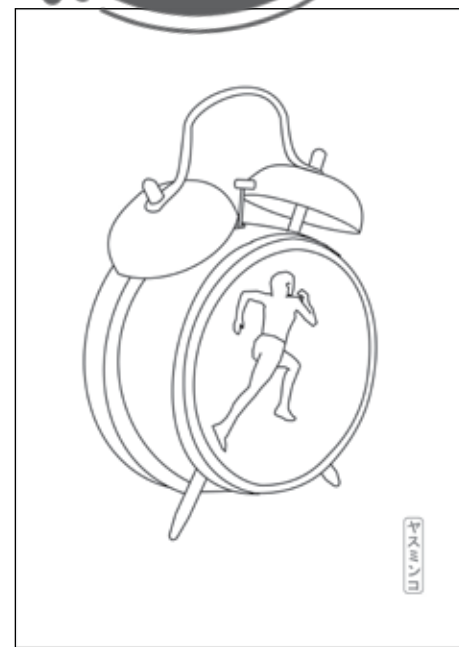
Pita sin oca:
- Tata, zašto muškarci
u Europi smiju imati
samo jednu ženu?
- Zakon nas štiti, sine...

Dado Kovačević, Hrvatska

Darko Zloušić Tici, Hrvatska

Jasminko Mulaomerović, Bosna i Hercegovina

ZAGORSKI

Štef veli doktoru: Doktore, morete vi meni zdravo seljački, bez onih latinskih gluposti reći od čega ja bolujem? Doktor: Mogu Štef! Ti si velika lijenčina! Štef: A morete mi ipak reći na latinskom kaj rečem svojoj Bari...

Somewhere in Zagorje...

Muž: Ženo, di je rakija, da stavim na ranu!

Žena: Da vidim! De si se porezal?

Muž: Nebreš videti, unutarnje krvarenje...

PEČENJE

Došao seljak kod doktora i čeka na red. Prođe čitav dan u čekanju, izađe doktor i kaže:

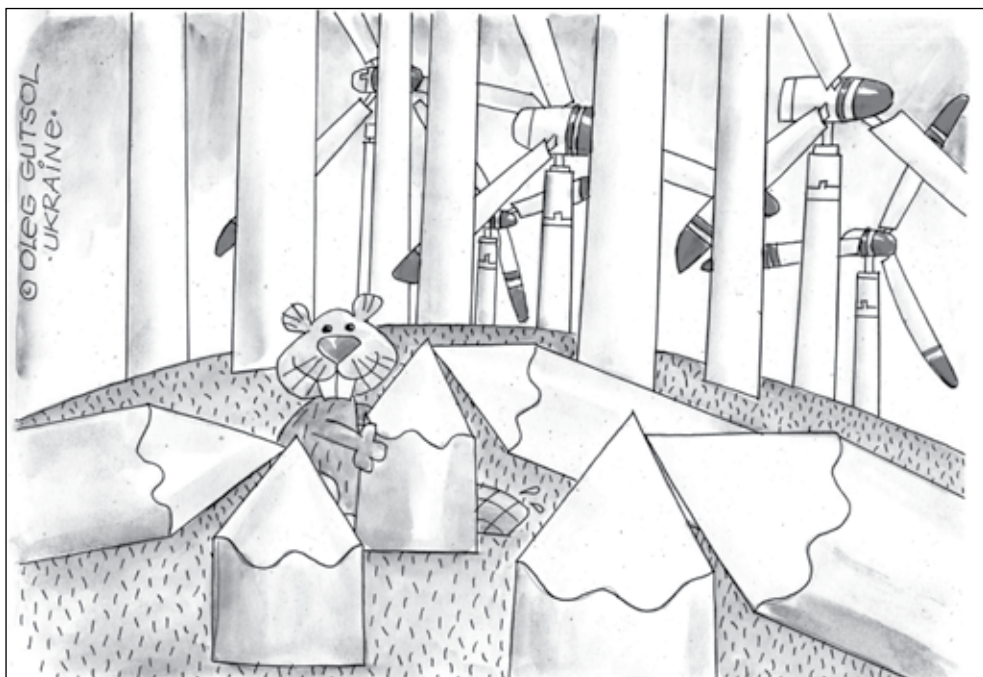
- To bi bilo sve za danas, imam važan sastanak, svi neprimljeni moraju doći sutra.

Seljak će na to: Čekaj malo, šta da radim s pečenjem?

Doktor mu namigne i kaže: Vi pričekajte još malo, a svi ostali kući.

Odoše svi, doktor pozove seljaka i pita: Gdje je pečenje?

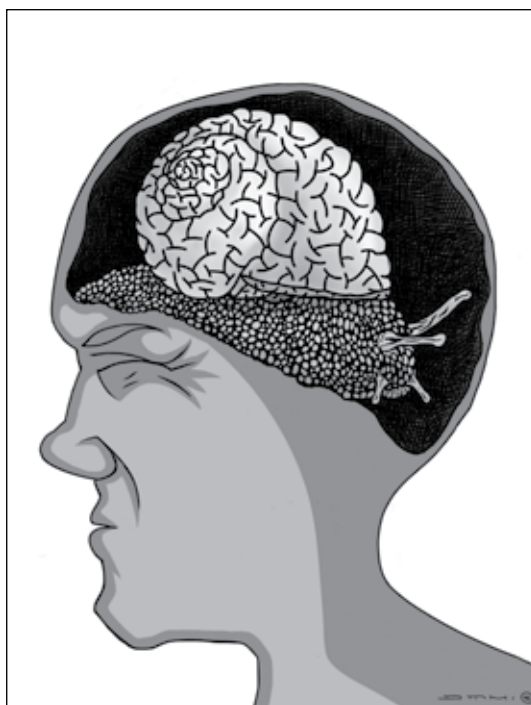
- Doktore, strašno me peče kad pišam...

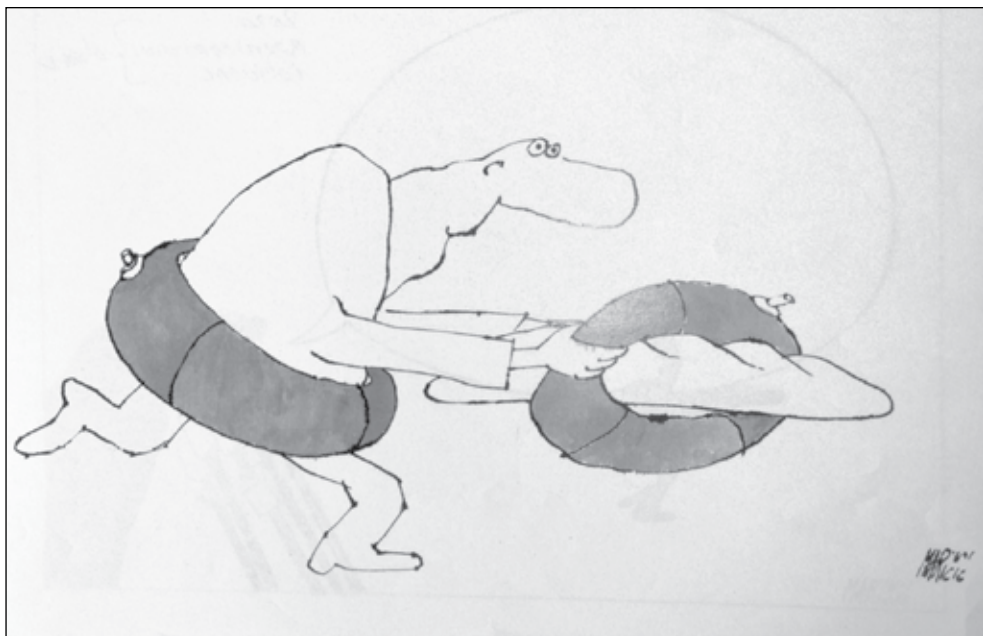
Oleg Gutsol, Ukrajina

Nahid Maghsoudi, Iran

Damir Novak, Hrvatska

Ratko Maričić, Hrvatska

NEULIZNI VERSI

Rekli su mi da se neki
Dužnosnici ljute
Što im pjesme posvećujem
A ne ljubim skute.

Moram kazat' da su ljudi
Sto posto u pravu,
Jer ja sam vam mokrom krpom
Udaren u glavu.

Godinama pisao sam
Verse i sonete,
Koje čitat nije htjelo
Čak ni moje dijete.

Knjige su mi sakupljale
Prašinu po kući,
Pa sam potez radikaln
Morao povući.

Prestao sam zapisivat
Pjesme o ljubavi
I naskroz se posvetio
Poetskoj zabavi.

Sad umjesto elegija
Pišem parodije,
Koje narod mnogo voli
Jer ih razumije.

U vremenu demokratskom
Sve je dozvoljeno,
Što je dobro zakuhano
I još zapapreno.

Tko se želi okтити
Državnim častima,
Mora kožu premazati
Svakakvim mastima.

I trpjeti kritičare
Koji mane kude,
Jer se oni tako bore
Da nam bolje bude.

Političar nije dobar
Kome humor smeta,
On ne smije biti grobar
Piscima pamfleta.

Zato molim dužnosnike
Neka se ne ljute
Što im smiješnu stranu gledam
A ne ljubim skute.

(Ivo Mijo Andrić)

Damir Budalkowski

POŠTA

- Jeste li možda zainteresirani za televizijsku pretplatu? Nudimo vam...
- Nisam.
- Imamo i bogat izbor igara na sreću, možete uzeti Bingo, Keno ili možda Eurojackpot.
- Ne bih.
- Evo, baš je počela kiša, vidim da ste došli bez kišobrana, imamo za vas...
- Volim kišu.
- Jeste li već kupili „Međimurje“? Ako niste, možete kod nas. Ili možda koju slikovnicu za vaše dijete?
- Nemam dijete.
- Imamo i knjige za odrasle pa možete nešto izabrati.
- A imate li možda i filmove za odrasle?
- Ehhh... To nemamo, no pogledajte ovaj velik izbor knjiga na polici.
- Hvala. Knjige kupujem u knjižarama.
- Hmmm... da. Treba li vam možda bon za mobitel?
- Imate li možda klipiće, žemlje, kolače?
- To ipak nemamo, nažalost...
- Šteta, gospodo.
- Što biste vi, zapravo htjeli, gospodine?
- Htio bih poslati pismo.
- Što!?
- Pismo.
- Auhhhh... To već dugo nismo imali... Hej, draga, jesi li ti imala u zadnje vrijeme kakvo pismo?
- Da, jedan je poslao prije tri tjedna.
- I, kako to ide? Mislim, procedura...
- Staviš to na vagu i naplatiš po tarifi, ovisno o težini.
- O masi, gospodo.
- Da, da, o masi... Imaš li cjenik, mila?
- Tu je negdje, evo ga.
- Kamo šaljete pismo, gospodine, u tuzemstvo ili inozemstvo?
- U inozemstvo, u Lendavu.
- Aha. To vam dođe... Čekajte, samo malo... Euro i 14 centi.
- Hoće li stići sutra?
- Sutra? Nažalost, ne. Morat ćete pričekati nekoliko dana.
- Nekoliko dana? Pa Lendava je dvadeset kilometara odavde.
- Da, gospodine, no pismo prvo ide u Zagreb, pa u Ljubljanu, i onda se šalje u Lendavu. Negdje sedam, osam dana, ako vam nije problem.
- Problem? Neee, ma kakav problem. Izvolite. Rekli ste, euro i 14?
- Da. Izvolite račun.
- Hvala, gospodo. Doviđenja.
- Isuse... Si ti vidla ovo?
- I vidla i čula, ali kaj buš. Ima sikačkih ljudi.
- Kad to velim šefici, ne bu mi verovala.

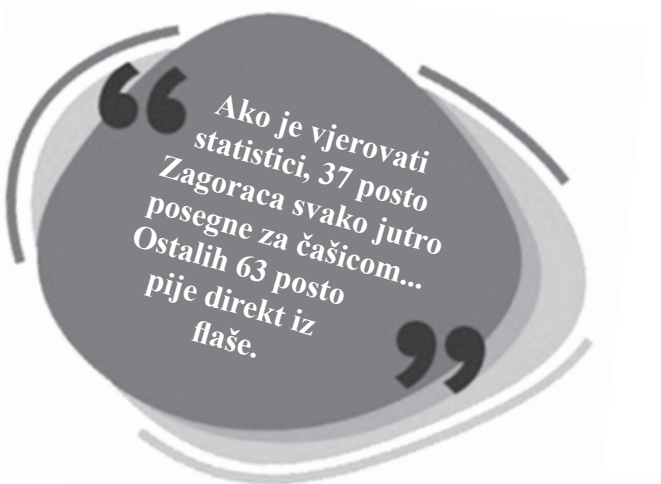
GASTARBAJTERSKI

Odselio Perica u Norvešku trbuhom za kruhom. Došao je za Božić malo kući nakon nekoliko godina i našao se s prijateljima koji ga ispituju kako ovo, kako ono...

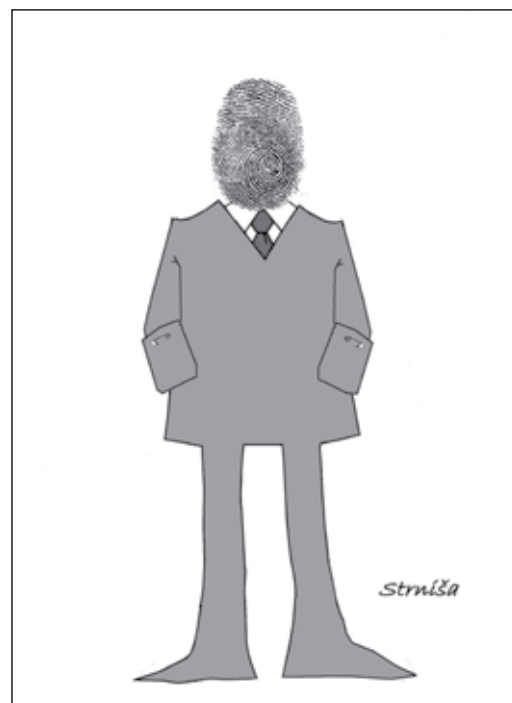
- Kako je, je li tamo jako zima?
- Uf, zima... Napravio sam djeci snjegulića, eno ga treća godina stoji, samo mu mrkvu mijenjamo...

Emil Strniša, Hrvatska

Kako se zove Hrvat u Njemačkoj koji se voli potuč? Gastarfajter...

Emil Strniša, Hrvatska

Damir Novak, Hrvatska

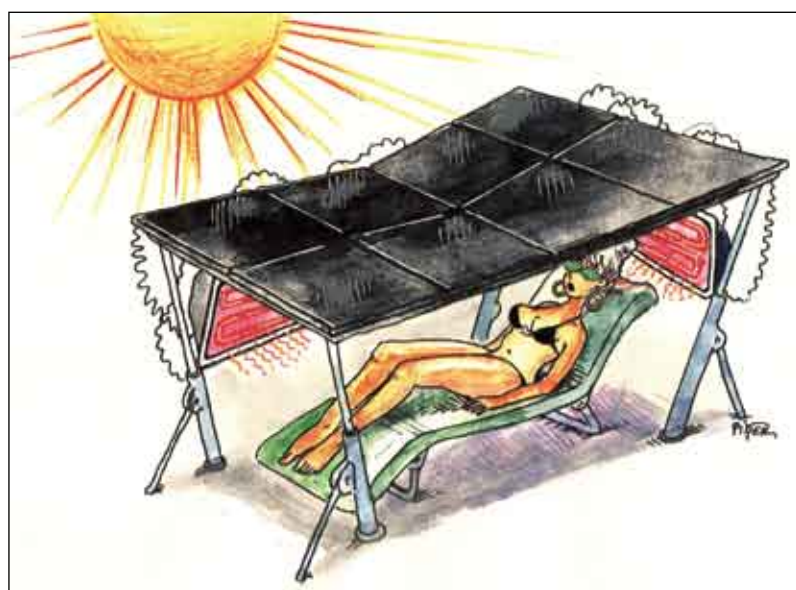
Miro Georgijevski, Makedonija

Hule Hanušić, Austrija

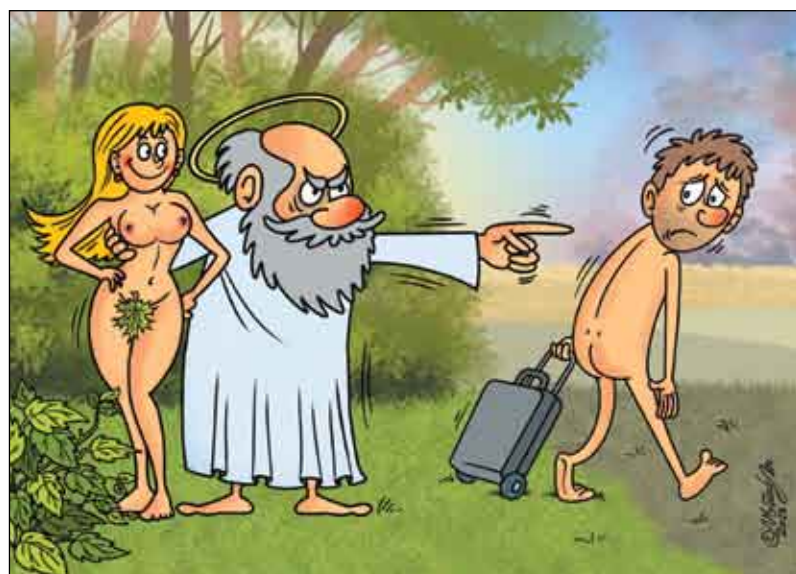
Krešimir Kveštek, Hrvatska

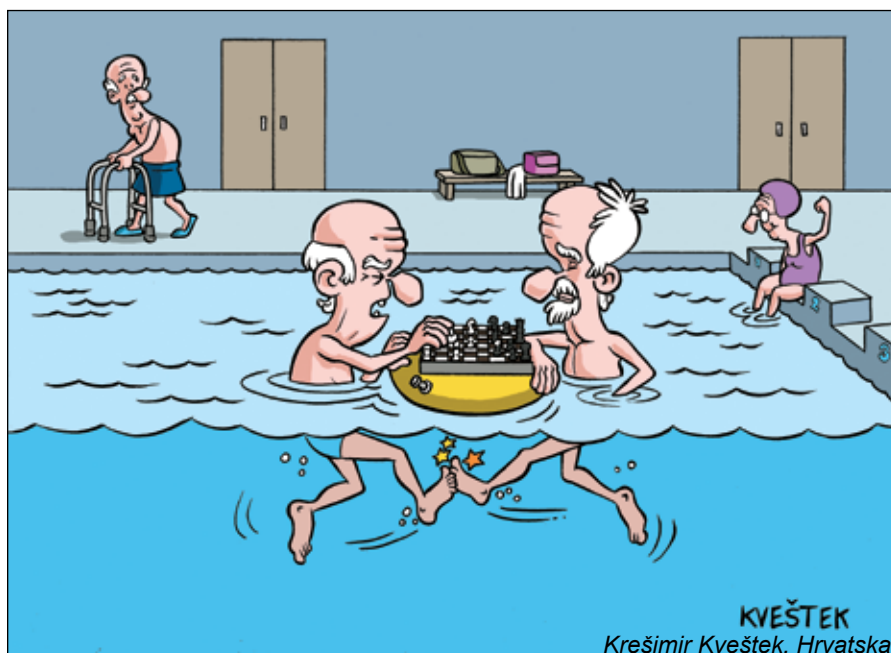
Klaus Pitter, Austrija

Zdenko Puhin, Hrvatska

Mirek Vostry, Česka

PIKAČOVA NAGRADNA IGRA

NEK' SE NADSTREŠICA ZOVE KAO JA!

Cijenjeni čitatelji, iako je inflacija i nije baš sjajno, ipak ćemo organizirati nagradnu igru jer mislimo da to zaslužujete! Ni ovaj put nagrade nisu novčane jer je novac pojela inflacija (to se tako veli, a zapravo je uredništvo sav novac pretvorilo u mesne plate i pojelo), ali zato je tu nešto još vrijednije! U dogovoru sa sponzorom Aqua Adventuresom, dobili smo priliku da naši čitatelji budu nagrađeni svojim imenom na nadstrešicama na Marini!!! Da!!! Ovo je možda i najvrijednija nagradna igra u povijesti Pikača. Želite li da na nadstrešici vječno ili do prvog uragana stoji zašarafljena pločica s vašim imenom, sve što trebate je ispuniti kupon s nagradnim pitanjem i poslati ga na adresu uredništva. Pobrinut ćemo se da se po povoljnim cijenama izrade pločice od eko mesinga na kojem će, na primjer, pisati "Villa Snježana" ili "Villa Mladen".

KUPON

Ja _____, rođen/a _____,
od majke _____ i oca _____, spol: _____,
OIB: _____, želim da se jedna
od nadstrešica na Marini nazove po meni.

NAGRADNO PITANJE:

Koliko osoba stane pod jednu nadstrešicu?

- a) 8
- b) 18
- c) 88
- d) 188

NAPOMENA: Dobitnik se obvezuje pokriti trošak izrade pločice i graviranja po cijeni od 12.000 eura)

IMPRESUM

GLAVNATI I NEODGOVORNI NEUREDNIK: **IVICA JETI**,
(POLI)GRAFIČKI UREDNICI: **MAJA KRALJ I STJEPAN NARANĐA**, REDIZAJN: **STUDIO VIPRO**,
(T)ISKANO U **LETIS PRETETINEC**, (IZ)DAVAČ: **GRAD PRELOG** www.prelog.hr

NAKLADA: Navek sfali. Lepo zafaljujemo svim suradnicima šteri su šтели nekaj napisati ili narisati, i to zabadaf! Nikaj im ne zameriti!
Ne odgovaramo za duševne boli. Ako primijetite bilo koju nuspojavu, javite se svom liječniku ili ljekarniku.